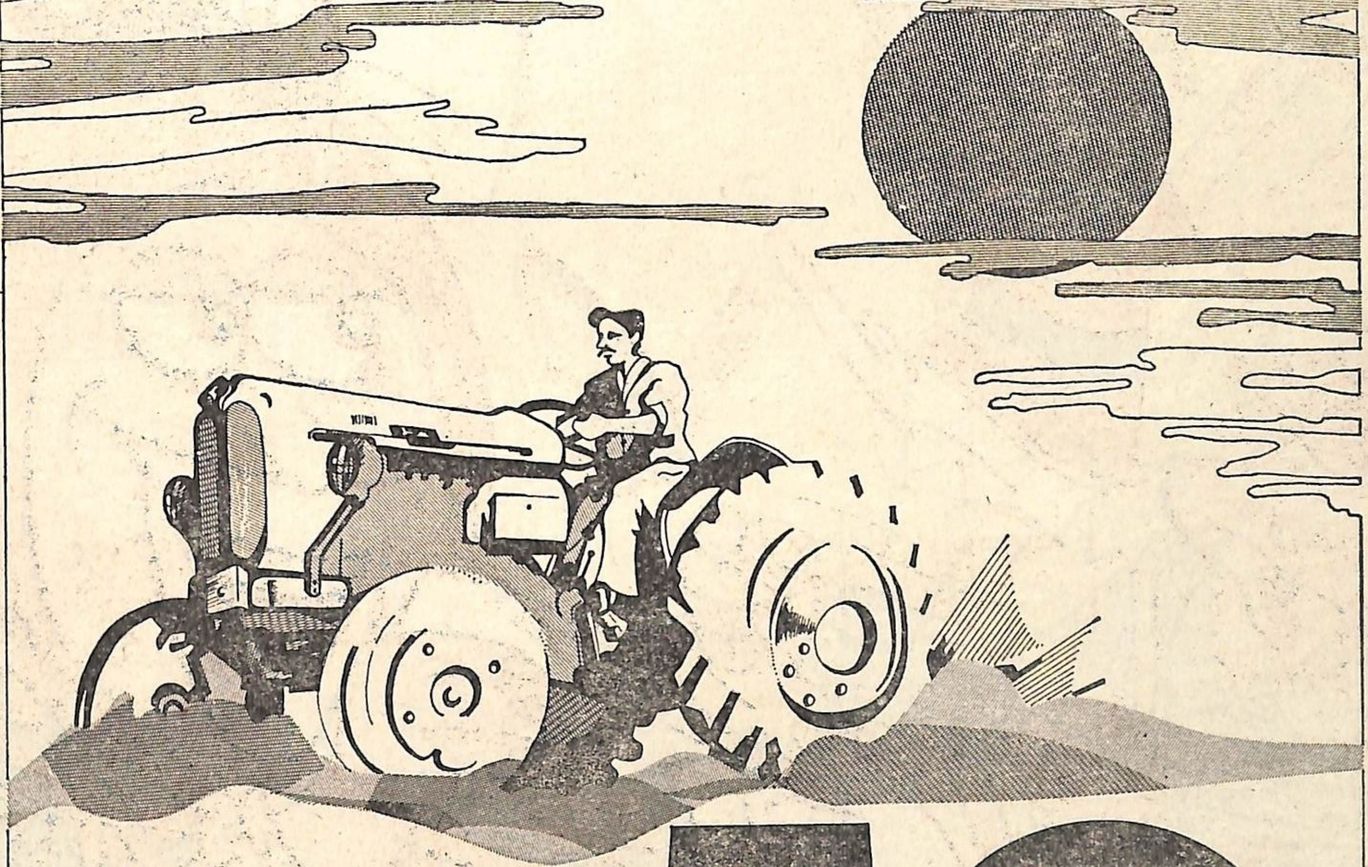
37-76

Akbaba

— Demirel Kırat'ı seçimlere hazırlıyor. —

YURT EKONOMİSİNİN TEMEL DAYANAĞI

50 milyarı aşan plâsmanları ile...

T.C. ZİRAAT BANKASI

CELAL

(Basım: 60053 — 20135 — 77)

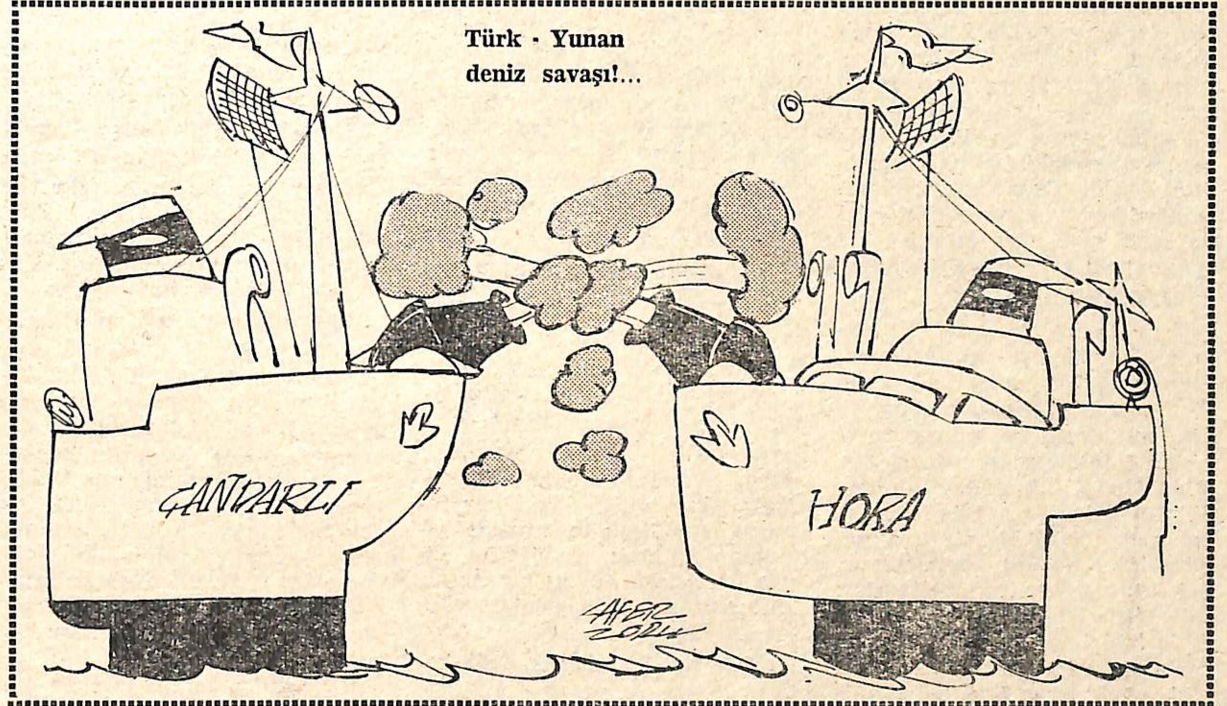

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 37 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 8 Eylül 1976 — Fiatı 250 Kuruş

SAÇMA SAPAN BİR TARTIŞMA

GENEL seçimlere aşağı yukarı bir yıl var. Ülkemizin çözüm bekleyen sorunları dağlar gibi yığılmış duruyor. Böyleyken garip bir görünüm içindeyiz.

Bay Demirel, Hora'dan başka söz etmiyor.

Bay Erbakan, elinde kürekle dolaşıp her boş bulduğu yere temel atıyor.

Ana muhalefet partisi kendi iç sorunlarıyla bunalmış.

Devlet kuruluşlarında, 1950 - 1960 döneminde bile eşi görülmemiş bir partizanlık at koşturuyor.

Beyni faşistlerce yıkanmış gençler sağa sola kurşun sıkıyor, kadınları çocukları öldürüyor.

İkinci muhalefet partisi olan Demokratik Parti, herkese çamur atmaktan başka bir iş yapmıyor.

Dışta, dünya yeni arayışlar içinde. Uluslararası örgütler toplantı üstüne toplantı yapıyorlar. Bizim bunların arasındaki yerimiz belli bile değil. Ortak Pazar'a ilişkin tutumumuz nedir? Bloksuzlara karşı nasıl bir politika izleriz? İki blokla olan ilişkilerimizi nasıl düzenleyeceğiz? Bunların hiçbirine belirli bir karşılık bulamıyoruz. Birçok sorunun karşılığını alabilmek için de, bu yılın sonuna doğru yapılacak olan Amerikan seçimlerinin sonucunu beklemek zorundayız sanırız.

Yine içe dönelim. Eski deyimle «seçim sath-ı maili»ne girdiğimizden midir nedir, mantık ölçüleri yine rafa kaldırılmış durumda. Ne iç politikamızda bir açıklık var, ne Uluslararası politikamızda. Kimse zahmet edip nedenleri ve sonuçları bize açıklamak gereğini duymuyor.

Lockheed rüşvet olayının üstüne kalın bir battaniye örtülmüş.

Kıbrıs'ın ne olacağı belli değil.

İşçilerin sorunları yığılıyor, işverenler hareket içinde.

Bir yanda sürüp giden bir DGM tartışması.

1976 Eylülünde Türkiye'nin genel görünüşü bir gül bahçesine benzemiyor kısacası.

Bunlar gerçekler. Buna karşılık iktidar ve muhalefet ne yapıyor? Boş durmuyorlar kuşkusuz. Karşı karşıya geçmişler, bir Hora - Çandarlı tartışmasıdır tutturmuşlar.

Bir ayı aşkın süredir var bu. Ortaokul «münazara»ları gibi. «Bitsin artık!» diye yerinizde duramıyorsunuz, bitmiyor canına yandığımın şeyi! «Çandarlı'nın nesi vardı? Hora'nın altmış milyonluk cihazı var. Hani, ne araştırması yapmış Çandarlı? Nerede yazıyor?»

«İşte birlik olmalıyız,» diyor Başbakan, bir yandan da tartışmaya çanak tutarak tükürük yarışını sürdürüyor. CHP de kendisini savunuyor, beceriksizce.

Aslında CHP'nin bu tartışmaya girmesi bile yersiz. Resmî Gazete ortada. Çandarlı'nın çalışmaları belgelenmiş. Kıta sahanlığı haritası yayınlanmış Resmi Gazete'de. Eh, Çandarlı, petrol bulmaktan çok, dışta altmış milyon lira para harcanarak haklarımızı korumak amacıyla çıkmıştı Ege'ye. Hem de çarçabuk hazırlanarak. Birbuçuk yıl zaman ve ortaya çıkarılan Hora ile ölçüştürülmesi gerekmez. Öneminin Hora'dan daha az olduğunu da Bay Demirel'den başkası söyleyemez. Ama Bay Demirel söyler.

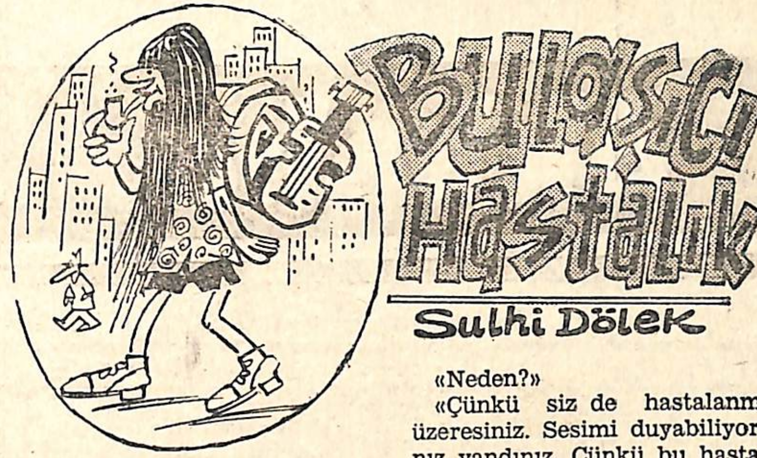
Sonra bir de Hora'ya kimin balıkçı gemisi dediği konusu var. Dünya kamuoyuna yumuşak görünmek amacıyla Hora'yı balıkçı gemisine benzeten, Başbakan Demirel'den başkası değildir. Sözlerinin kulaklarımızdaki yankısı silinmedi bile. Böyleyken, bir el çabukluğuyla gerçek çarpıtılıp bu sözler Bay Ecevit'e maledildi.

Hiç değilse Bay Erbakan'dan ibret alsınlar. O bile «Her hükümet bu ülkenin çıkarlarını gözetmiştir,» diyerek iki yana ölçülü olmalarını salık veriyor. Gerçi her iki hükümete de ortak olduğu için böyle konuşmak zorunda ama, olsun. Hiç değilse mantık var söylediklerinde. Mantığın bu türlüsüne bile razıyız.

Çünkü seçimler yaklaştıkça, bunu bile bulamayacağımızdan korkuyoruz.

AKBABA

KORDON'da gezerken, karşıdan gelen bir turist çift gördüm. Turistleri yüzlerce metreden tanırım. Fotoğraf makinesi, broşürler, onun bunun sokuşturduğu uzun tütün çubukları ya da benzeri turistik zibillik taşımasalar bile tanırım. Açıklanması güç bir duygu bu.

«Yabancı» demiyorum, «turist» diyorum. İzmir'de yaşayan bir sürü Amerikalı vardır sözgelimi, bunları hiçbir zaman turist sanmam. Bu Amerikalılar bizden olmuşlar, yabancılıklarını yitirmişlerdir artık. Turistlerin çevrelerine yaydıkları radyo dalgalarını, Türkiye'de bir süre kalmış olan yabancılar yaymazlar.

Uzatmayayım, bu iki turistle benim aramdaki açıklık adım adım kısaldı. Otuz - otuzbeş yaşındaydılar. Adamın elinde, içinde sandviçler olan plâstik bir torba vardı.

«Hey Mister!»

Hey Mister babandır! Turistlerle konuşmayı hiç sevmem. Lisedeyken bir yaz tatilinde amatör turist kılavuzluğu yapmıştım. İşte turistlerin ne kafasız yaratıklar olduklarını o zaman gördüm. Kendi ülkelerinde akılları düzgün çalışıyorsa bile, bir yabancı ele geldiklerinde şaşkına dönerler. Üç kez açıklarsınız, beş kez açıklarsınız, anlamazlar. Düş güçleri yoktur hiç. Görmedikleri bir nesneyi kafalarında canlandıramazlar. Üstelik buz gibi soğukturlar. Evet?»

«Size birkaç şey sormak istiyoruz. Ama bizimle konuşurken biraz açıkta durun, olmaz mı?»

Olmasına olur. Belki ağzı kokuyordur gariplerin. Olduğum yerde durdum. «Ne soracaktınız?»

«İlkin, Kadifekale'ye nasıl gidilir?»

Anlatmaya başladım. Kolay anlamayacaklarını bildiğimden, bir yandan yavaş yavaş açıklıyordum, bir yandan da unutmasınlar diye dolmuşa nereden binecekleri,i otobüs isterlerse kaç numaraya binmeleri gerektiğini not defterimin bir sayfasına yazıyordum «Aha, aha!» diye anlamış anlamış baş sallayarak dinlediler. Bitince, kâğıdı defterden yırtıp uzattım.

Adam bir adım geriledi, kadın çığlık atmamak için kendini güç tuttu.

«Onu istemeyiz.»

«İstemeyiz.»

İstemezseniz istemeyin! Kadifekale yerine soluğu Karşıyaka'da alırsanız görüşürüz.

«Bir de bize nerede mikropsuz bir içecek bulabileceğimizi söyleyin,» dedi adam. Elindeki plâstik torbayı kaldırdı. «Gemide ayrılırken bunları aldık yanımıza ama, içecek bir şey almadık.»

Sinirlerim gerilmeye başlıyordu. «Mikropsuz bir içecek mi? Hem siz neden yiyeceğinizi yanınızda taşıyorsunuz? Bu kentte yiyecek çok pahalı değildir. Üstelik aşağılık bir sandviçten çok daha doyurucu, çok daha lezzetli şeyler bulabilirsiniz.»

«Bunu biz de biliyoruz. Ama hastalanmak istemiyoruz.»

«Hastalanmak mı?»

«Boşuna gizlemeye çalışmayın. Kaptan bize açıkladı Türkiye'de salgın hastalık olduğunu. Karaya çıkmamızı bile istemedi ama, biz buraya değin gelmişken kenti görmeden gitmeyi istemedik.»

Nelerin döndüğünü bilmiyordum. Kaptan nereden duymuş hastalık olduğunu?»

«Yunan yetkililerinden. Nasıl, ölen çok mu? Siz korkmuyor musunuz hastalanmaktan?»

Ok yaydan çıkmıştı bir kez. «Ölen çok elbet. Sokak köşelerinde sapır sapır dökülüyor insancıklar.» Kadının sapsarı olduğunu görerek sürdürdüm sözümü. «Benim hastalanmaktan korkmam gereksiz, çünkü yakalandım bile.»

«Vah zavallı adam!» dedi kadın.

«Yalnız bana değil, kendinize de acıyın bayan,» dedim acımasızca.

«Neden?»

«Çünkü siz de hastalanmak üzeresiniz. Sesimi duyabiliyorsanız yandınız. Çünkü bu hastalık konuşmayla da geçebiliyor.»

«Gerçekten mi?» diye titrek sesle konuştu erkek turist.

«Gerçekten ya! Ama sizin yürekliliğiniz övgüye değer. Bile bile durup benimle konuşmanız, hastalanmayı göze almanız... Verin şu elinizi sıkayım.»

Elimi uzatarak atıldım. Kadın, ayakları birbirine dolaşarak poposunun üstüne çöktü. Adam daha atik çıktı, koşmaya başladı. Elindeki sandviç torbası havada çılgınca yaylar çiziyordu kaçarken. O koştu, ben koştum. Yolda giden birkaç faytonu geride bıraktık. Korkudan sesi kesilmiş olacak, adam yardım bile isteyemiyordu çevreden. Yakalayınca, elini sıkmakla yetinmedim, bir de iki yanağından öptüm şapır şupur.

Bir yandan elinin tersiyle yanaklarını siliyor, bir yandan da «siz bir katilsiniz!» diye söyleniyordu. «Benim altı çocuğum var. Ölürsem onlara yazık değil mi?»

«Korkmayın,» dedim. Hasta değilim ben. Türkiye'de salgın hastalık olduğu da Yunanlıların kötü bir şakasından başka bir şey değil.»

«Gerçekten mi?»

«Gerçekten ya. Umarım bu size iyi bir ders olmuştur.»

«Ders olmak da söz mü? Bir anda bir üniversite bitirdim sanki.»

«Karınız kaldırıma oturmuş, doktora tezini hazırlıyor,» dedim. «İsterseniz onun yanına dönelim.»

«Dönelim,» dedi adam. «Zavallıcık pek korktu. Kadınlar erkekler kadar dayanamıyorlar bu gibi şeylere ne de olsa.»

«Pek doğru,» dedim.

Kaldırımın ortasında oturan turist kadının çevresine çoluk çocuk toplanmıştı. Kalamalığı «Darling, darling!» diye bağırarak karısına koştu adam. «Ölmeyeceksin, korkma.»

Kadın boş bakışlarla baktı.

«Hastalık falan yok. Bu bey bizimle şakalaşıyormuş. Doğrusu bunu haketmediğimiz de söylenemez.»

Kadını yerden kaldırdık. Toplananlardan birkaçı, onun üstünün tozunu çırpmak için birbirleriyle yarıştılar. Karı - koca ile resmen tanıştım: Arkansas eyaletinin Little Rock kentinden Bay ve Bayan Apple - pie.

«Gelin,» dedim, «size bir dondurma ısmarlayayım.»

«Benim bir içkiye ihtiyacım «var,» dedi Bay Apple - pie. «Geçirdiğim sarsıntıdan sonra...»

«Benimki duble olsun,» dedi karısı.

Sonunda bir yer bulup saatin henüz üç olduğuna falan bakmadan içmeye başladık.

Bir ara garson geldi, Bay Apple - pie'in omuzuna okkalıca vurarak «Ay lav Amerikans,» dedi. «Ar yu Amerikın?»

«Yes, yes,» dedi Bay Apple - pie. «Bana bir içki daha getir.»

Biri, Bayan Apple - pie'in ayağına bastı geçerken. Durup özür diledi. «Sorri, meem, truli sorri!» Bayan Apple - pie'in elini tutmuş okşuyordu bir yandan. «Du yu noğ yu ar biytuful? Verri biytuful!»

Bayan Apple - pie kızararak teşekkür etti bu iltifata. Sonra bana döndü. «Bay Hüseyin,» dedi. «Biliyor musunuz, çok candan insanlarsınız siz. Buralarda herkes sıcak kanlı. Benim ülkemde çok değişiktir durum. Ben sözgelimi kolayca kaynaşamam yabancılarla. Hele tanımadığım bir insana dokunmak, elini tutmak çok zor gelir bana».

«Sizi ç[illegible] iyi anlıyorum,» dedim yan[illegible] okşayarak.

Bay Apple - pie [illegible]kanır gibi oldu. Onun da [illegible] okşadım. «İşte biz böyleyiz,» dedim. «İşinize gelirse.»

Bay Apple - pie hırsından bardağındakini bir yudumda bitirip bir yenisini istedi. Bayan Apple -

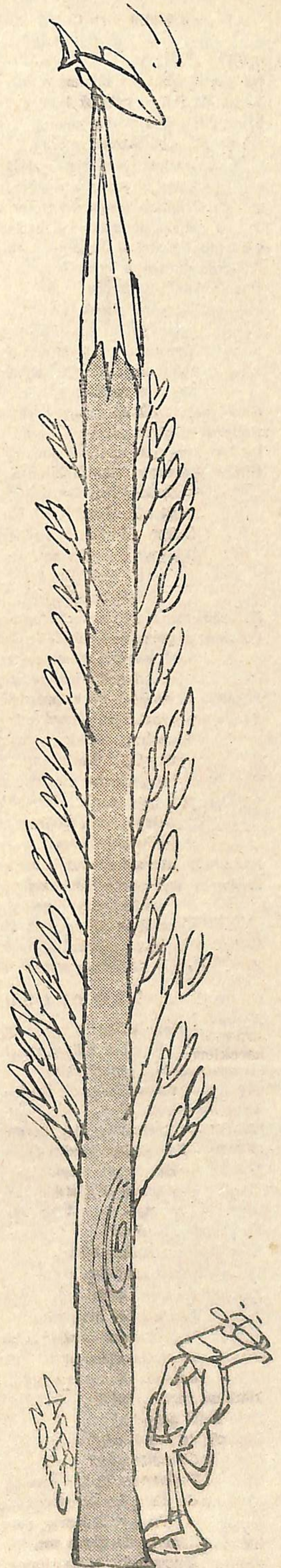

— Topkapı surlarını seyyar esnaf istilâ etti —

Ulubatlı Hasan'ın torunu!...

— Demirel'le Erbakan arasında temel atma yarışı başladı —

«Kavaktaki balık»

pie, bacağını benim bacağımdan kaçırdı masanın altında.

«Acıktım,» dedi adam. «Bir şeyler yiyelim.»

«Bildiğim çok iyi bir yer var,» dedim. «Oraya gidelim.»

Yolda Bayan Apple - pie'i iki kez çimdiklediler. Kadıncağız gitgide kabuğuna çekiliyordu. Kaçak sigara satan bir çocuk Bay Apple - pie'in kolunu tuttu. Evet, adam da kolay katlanamıyordu herkesin kendisine dokunmasına. İkisi de tedirgindiler. Masaya oturduğumuzda, yemekten çok içtiklerini gördüm.

«Bir şeyi unutmaya çalışır gibisiniz.»

«Doğru,» dedi Apple - pie. «Nerede olduğumu unutmaya çalışıyorum.»

«Yapmayın. O kadar da kötü olamaz.»

«Kötü değil. Sadece değişik. Söylesenize, erkeklerin kolkola gezmeleri, birbirlerini öpmeleri olağan mı sayılır sizin ülkenizde?»

«Elbette,» dedim. «Ne var bunda şaşacak?»

«Ben dünyada yapamazdım bunu.»

Yanımızdaki masada oturan bir sarhoş, Bayan Apple - pie'in kalçasını dostça okşadı. Çıkıştım.

«Sana ne oluyor?» dedi sarhoş. «Kendisi ses çıkarıyor mu?»

Baktım. Gerçekten de umursamaz görünüyordu Bayan Apple - pie. Çok geçmeden masamızda hava yumuşadı. Gülüşmeye, şakalaşmaya bile başladık.

«Salgın hastalık ha!» dedi Bay Apple - pie. «Bunu yaşadıkça unutmayacağım. Deli gibi kaçıyordum senden.»

«Ya ben?» dedi Bayan Apple - pie. «Yolun ortasına çöküverdim korkudan.»

Bay Apple - pie omuzumu yumrukladı. «Tam bir eşek şakasıydı yaptığın.»

«Sizin davranışınız da eşekçeydi,» diye karşılık verdim, omuzunu yumruklayarak. «Vebalıymışım gibi davranıyordunuz ikiniz de.»

Bayan Apple - pie kolumu tuttu. «Suç bizim değil. Kaptan öyle dedi.»

«Doğru, suç onda,» diye bacağına bir şaplak indirdim. «Neyse, şimdi inandınız mı iyice, hastalık falan olmadığına?»

«İnandık,» dedi Bayan Apple - pie, bacağıma bir şaplak indirerek. «Hastalık falan yok.»

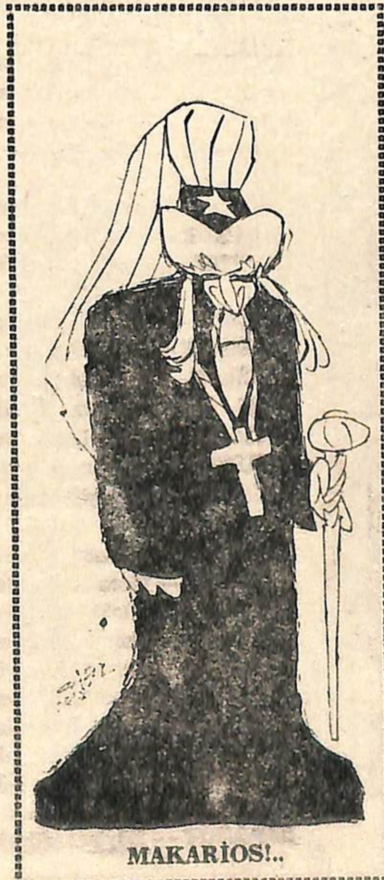
Lokantadan çıkarken biri bir koluma girdi, biri öbür koluma. Şarkı söylüyorduk, aklımıza estiğinde de durup kahkahayı basıyorduk:

«Hastalık ha! Amma gülünç!»

Plâstik torbadaki jambonlu sandviçleri bir sokak köpeğine yedirdik. İskelede arabadan inerken şoförü iki yanağından öptü Bay Apple - pie. Karı - koca bana sarılarak «Hoşçakal» dediler. Motora binerken serdümeni öptüler. Oturduğunda, kolunu yanındaki adamın omuzuna koydu Bay Apple - pie. Motor uzaklaştıktan sonra bile onun ve karısının şen kahkahaları geliyordu kulağıma:

«Bulaşıcı hastalık ha! Amma da kandırdı kaptan bizi!».

Sulhi DÖLEK

MAKARİOS!..

KİŞİLER : HACİVAT, KARAGÖZ

G İ R İ Ş

HACİVAT — (Aşağıdaki semaiyi okuyarak perdeye gelir.)
Ne geçti yaşamdan bilmem elime,
Sorup da feleğe çatmak isterim.
Biraz da tatlılık versin dilime,
Dünya nimetini tatmak isterim.
Ayağım yerdeyken göklerde uçmak,
Zorluğu yenerek dertlerden kaçmak,
Ufuktan ufuğa yelkenler açmak,
Gidip de sonsuzda batmak isterim.
Ters giden şansımı ilk günden beri,
Kökünden keserek üzüntüleri,
Önce yoksulluğu, sonra kederi
İnsansız bir yere atmak isterim.
İnsandan insana dolaşıp gezmek,
Yaşama şiirimi yeniden yazmak,
Mutluluk söyleyip kahkaha çizmek,
Neşeme neşeler katmak isterim!
Gönül der: Ballanıp ermiştir yaşın,
Gelip de geçiyor yazın ve kışın,
Gözleri yemyeşil, saçı sarışın,
Güzelle ömrümce yatmak isterim.
Mukadder der: Ne bel, ne baş eğerek,
Kalbi hür, gönlü hür ömür sürerek,
Ölüme giderken bile gülerek,
Dünyayı bir pula satmak isterim!
Hay Hak! Hay Hak!
(Perde gazelini okur.)
Her ramazan olayları, sermektedir perdemiz,
Olaylardan gerçekleri görmektedir perdemiz!
Şeyh Küşteri ustamızın aziz ruhu şadolsun,
Olaylardan ibret dersi vermektedir perdemiz!
Pahalılık belâsından bir ramazan bitmeden,
Yepyeni bir ramazana girmektedir perdemiz!
Düzenbazı, fırsatçıyı, rüşvetçiyi, arsızı
Rezil edip defterini dürmektedir perdemiz!
Demokrasi bahçesinden devedikeni değil,
Gül, karanfil, lâle, sümbül dermektedir perdemiz!
Özü doğru, sözü doğru, onda yalan dolan yok,
Doğru yolda olmayanı yermektedir perdemiz!
Karagöz'ün sözlerine varsa kulak asmayan,
Başlarına hayli çorap örmektedir perdemiz!
Bir azınlık havyar yeyin lüks hayat yaşarken
Vatandaşla yalnız cefa sürmektedir perdemiz!
Mukadder'le hem göğsünü germektedir perdemiz,
Hem de halkla mutluluğa ermektedir perdemiz!

S Ö Y L E Ş İ

HACİVAT — Karagöz'üm in aşağı birlikte söyleşelim,
Kâh konuşup gülüşelim, Kâh dertleri deşelim!
KARAGÖZ — (Pencereden)
HACİVAT — Karagöz'üm olaylardan söyleşmeğe vaktin çok!
KARAGÖZ — Hacivat'ım alay dersin, işin gücün alaydır.
HACİVAT — Karagöz'üm benim demem alay değil olaydır.
KARAGÖZ — Her kişiye olaylardan çıkan ayrı ibret var.
Olaylardan alay çıkar, alaylardan olaylar...
HACİVAT — (Aşağıdaki kantoyu okur.)
Bu yalnızlık beni sıktı,
Hacı Cavcav candan bıktı,
Yıllar yılı dost sandığım
Karagöz de sunta çıktı!
Naz etmesi beni yıktı,
Hacı Cavcav candan bıktı,
Sözlerine aldandığım
Karagöz de sunta çıktı!
Yüzü ne sert, ne asıktı,
Hele kalbi apaçıktı,
Dostluğuna hep kandığım
Karagöz de sunta çıktı!
K. GÖZ — Suçlarınını bir bir sermek benim için sevaptır.
Kulağını aç da dinle, bu kantona cevaptır.
(Aşağıdaki kantoyu okur.)
Bana sunta diyen sensin,
Amcana da yeğen sensin,
Verdim diye geri alıp
Yirmi milyon yiyen sensin!

Karagöz 1976

MUKADDER ÖZAKMAN

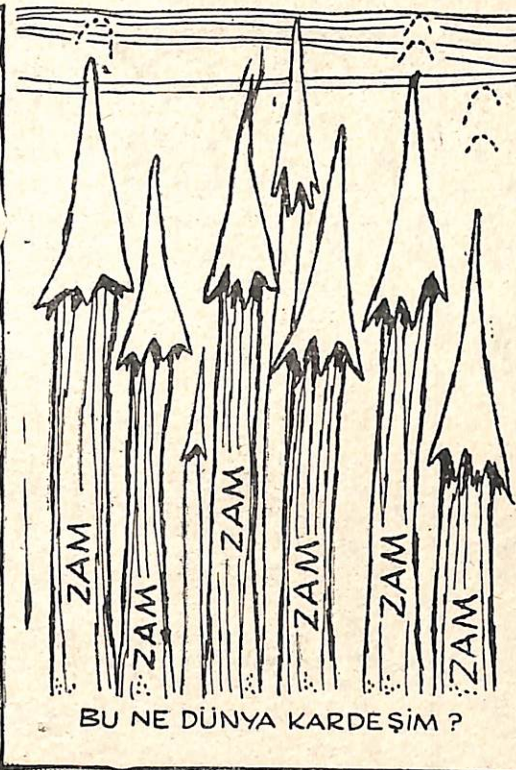

Yasalardan tüyen sensin,
En pahalı giyen sensin,
Lockheed rüşvet olayında
Onüç milyon yiyen sensin!
Havanda su döğen sensin,
Yemeyene söğen sensin,
Hem dışarda, hem içerde,
Rüşvet alıp yiyen sensin!
HACİVAT — Karagöz'üm sunta dedim ben sana heyecanla.
KARAGÖZ — Kızım sana söylüyorum, gel gelinim sen anla!
HACİVAT — Karagöz'üm söylediğin bu sözlerin ne biçim?
KARAGÖZ — Bir Tinersem tepelerim, çok mu incindin cicim?
HACİVAT — Karagöz'üm karar verdin, demekki iniyorsun.
KARAGÖZ — (İner ve vurur.)
İner inmez vurduğumda sen hemen siniyorsun.
HACİVAT — Vurma yahu Karagöz'üm, elin amma da ağır...
KARAGÖZ — (Gene vurur.)
Al bakalım bu tokadı, daha kuvvetli bağır!
HACİVAT — Ben çağırdım, gecikmenle benziyorsun Hora'ya...
KARAGÖZ — Ben oraya benziyorsam sen benzersin buraya
HACİVAT — Karagöz'üm Hora dedim, ne orası, burası?
KARAGÖZ — (Vurur.)
Geveledin, işte geldi gene tokat sırası...
HACİVAT KARAGÖZ'üm anlatayım, Hora bir tür gemidir.
KARAGÖZ — O dediğin kuş yemiyse arpa kır at yemidir.
HACİVAT — Karagöz'üm bu geminin diğer adı Sismik Bir.
KARAGÖZ — Helvalardan en sevdiğim tahin ile irmiktir.
HACİVAT — Karagöz'üm bu gemimiz araştırma yapıyor.
KARAGÖZ — Yunanlılar kışkırtmayla dostluğundan sapıyor
HACİVAT — Karagöz'üm Sismik Bir'in aradığı petroldur.
KARAGÖZ — Öyle tahmin ediyorum petrol orda pek boldur
HACİVAT — Karagöz'üm geçende bir benzin darlığı vardı.
KARAGÖZ — İpraş'taki bir arıza bu darlığı çıkardı.
HACİVAT — Şimdi benzin darlığı var, diyen olursa İlle,
KARAGÖZ — Demirel de gönderecek ona benzin varille...
HACİVAT — Hora bulsa bize petrol, fiyatlar da ucuzlar.
KARAGÖZ — Yaşa valla Hacivat'ım sende hayal gücü var..
HACİVAT — Söylediğim her konuya buluyorsun bahane.
KARAGÖZ — Benzin ile hiç ilgim yok, bulunsa da bana ne.
HACİVAT — Biz petrolu çıkarırsak kazanırız hayli kâr.
KARAGÖZ — Hacivat'ım git işine, benim arabam mı var...
HACİVAT — Karagöz'üm sen istersen bir araba alırsın.
KARAGÖZ — Bir haftaya kalmaz gene yolda yaya kalırsın.
HACİVAT — Yasalara uymayanlar demek seni sindirir.
K. GÖZ — Yolda düzgün giderken sen, biri gelir bindirir.
HACİVAT — Uygulansın istiyorsun trafik kuralları.
KARAGÖZ — Böyle yola gelir derim trafik kıralları.
HACİVAT — Bu yollarda sorumsuzlar sanki kıral kesilmiş.
KARAGÖZ — Kimi sakat kalmış yolda, kimi ise ezilmiş...
HACİVAT — Söz gelişi yolda sarhoş sürücü yakaladın...
KARAGÖZ — Yanında da vardır belki bir de uygunsuz Kadın.
HACİVAT — Anladınki sürücünün kaza yapmak niyeti.
KARAGÖZ — Hiç bakmadan göz yaşına alırsın ehliyeti.
HACİVAT — Kaldırımlar boydan boya bir park yeri olmuştur.
HACİVAT — Özel oto sahipleri bu hakkı nerden alır?
KARAGÖZ — Belediye hiç ses etmez, otolar orda kalır...
HACİVAT — Hiç yoktan korna çalan, viyaklatan freni,
KARAGÖZ — Bir zavallı bileceksin fiyakayla süreni...
HACİVAT — Kent içinde yakaladın sürat yapan veleti,
KARAGÖZ — Bak nasıl uslanacak alırsan ehliyeti...
HACİVAT — Karagöz'üm neye baksan, her işimiz keşmekeş...
K. GÖZ—Her sorunla, konuşmanla sen de dertlerimi deş!
HACİVAT — Hora dedik, konuşarak trafiğe dayandık.
KARAGÖZ — Hakkımızı almak için bu kez erken uyandık.
HACİVAT — Sismik Bir'in açıldığı Ege kara suyudur.
KARAGÖZ — Durup durup bize çatmak Yunanlının huyudur
HACİVAT — Ege'miz hiç olmamıştır, olamaz Yunan gölü.
KARAGÖZ — Bunu böyle bellemeli şımarık Yunan dölü.
HACİVAT — Sismik Bir'i takip etti Yunan'ın donanması.
KARAGÖZ — Sismik Bir'e ilişenin zor mu bombalanması...
HACİVAT — Bir de Yunan uçakları Sismik Bir'e üşerse...
KARAGÖZ — Söylemedik demesinler uçakları düşerse...

(Devamı gelecek sayıda)

NELER OLUYOR HAYATTA?

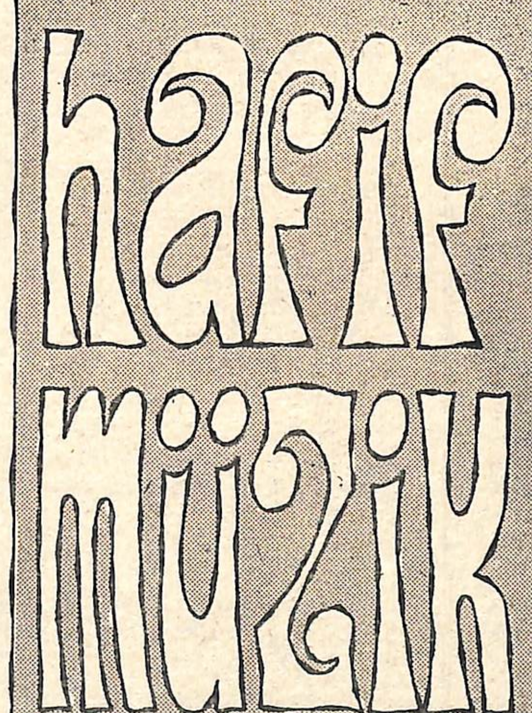
BU NE DÜNYA KARDEŞİM?

DAHA DAHA NE HABER?

UÇTU UÇTU KUŞ UÇTU!.

AKILSIZ BAŞA FAYDA YOK!

NE OLMUŞ SANA?

NASIL DA TATLI TATLI GÜLERDİN YÜZÜME?

AĞLAMAK AYIP DEĞİL!..

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

ORUÇ TUTUYOR MUSUNUZ ?

Emekli Ramazan ORUÇ :

— Üç aylıklar bir ay bitmeden tükeniyor. Anla gayri iki ay bizim hanede ne yeniliyor. Üç ayda iki ay oruçluyuz. İşte biz buyuz.

Memur Kemal ETYEMEZ :

— Ayın beş gününü yarı - tokluk, yirmibeş gününü tüm yokluk içinde geçirmedeyiz, ramazanı bütün yıl sürdürmedeyiz.

Sosyetik FATOŞ :

— Ayol ne Ramazanı? Evde bırakırmıyım her gece öttürmezse borazanı. Bayram'lada flörtümüz sürmedi çok. Sepetledim gitti, baktım onda da iş yok!..

Politikacı Kemal ZURNACI :

— Seçim bölgemize gidince üç ayları tutarız. Geceleri sahura kalkar, öğleyin gizlice dolmaları yutarız. Top patlayınca da seçmenlerimizi kırmayız. İftarı kaçırmayız!

Fırsatçı Hasan ÜÇKAĞITÇI :

— Kâr var mı bu işin ucunda? Gözüm yok fakirin orucunda. Ne alınır ne satılır, ne de mahzene, depoya atılır. Altın gibi yükselmez. Sunta gibi vergi iadesi vermez. Bizi geç âbi bir kalem. Varsın onu tutsun elâlem...

CEPHECİ Süleyman KELLECİ :

— Oruç tuttuysak tutmuşuzdur. Tutmamışsak tutar görünüp muhalefeti uyutmuşuzdur. Böyyük işlerdir bunlar sizin aklınız ermez. Ramazan her yıl gelir ama, bu fakir tökezledi mi bi daha böyyük koltuğa gelemez.

Şerbetçi Turhan GÜVENCİ

— Biz şimdi ırkçı, Turancı, Tarhanacı ve de Atatürkçüyüz. Ata, tut derse tutarız, ye derse yeriz. Herşeyde önde gideriz. Kaz haşlanmadan yolunmaz. Politikacının orucundan, hikmetinden sual olunmaz...

RAMAZAN BAKLAVASIZ VE OKLAVASIZ GELDİ

ESKİDEN Ramazanlar tek başlarına hoş gelmezler, yanlarında «Baklava tepsisi boş geldi» kafiyesini de sürüklerlerdi.

Ne hikmetse şu tepsi ramazanların hiçbirinde dolu gelmemiştir. Şekerin okkası beş para, kilosu 27 kuruş olduğu günlerde de nazlanırdı mübarek. Tepsinin dolması boşuna beklenirdi, fazla söze ne gerek.

Bu kez Ramazan hem baklavasız, hem de oklavasız çıktı karşımıza. Allah hayırlı pazar versin kazığı bol çarşımıza.

Börek yağ ister, kıyma ister, peynir ister. Bu kadar ağır masrafın altından hangi tanrı kulu kalkabilir, göster. Fiyatlar başını alıp çıkınca en yüksek dağa, mutfaklar hasret kaldı küplerle, tenekelerle yağa. Al yarım kilo. Buzdolabının içine değil, üstüne koy, olsun biblo.

1976 Ramazanında boş gelen yalnız değildi tepsi... Filesi, zembili, tenekesi, tenceresi bomboş, tamtakırdır hepsi.

ECEVİT MERİHE GİDECEK

CHP. GENEL BAŞKANI : «MERİHTE HAYAT TA VAR, SAĞ'DA SOL'DA, MİLİTANLAR VE KOMANDOLAR'DA» DEDİ. DÜNYA

Dünyada dolaşmadık ülke, aşmadık sınır bırakmayan Bülent Ecevit'in bu kez Merih'e doğru kanat açacağı, gezegene uçağı öğrenilmiştir.

CHP Genel Başkanı bu gezi hakkında muhabirimize bilgi vermiş, şöyle demiştir:

— «Olanakları olduracak, uzayda çay bardaklarımızı dolduracak, hayat dolu gezegeni görecek, Akgünleri oraya da götüreceğiz.

Yardımcım Eyüboğlu, durmadı eli bağlı. Gerekli araştırmaları yaptı. Merihte yalnız hayatın değil, sağın - solun bulunduğunu da saptadı. Yıldızda arada sırada oluşan patlamalar orada komandoların mevcudiyetini de ıspatladı.

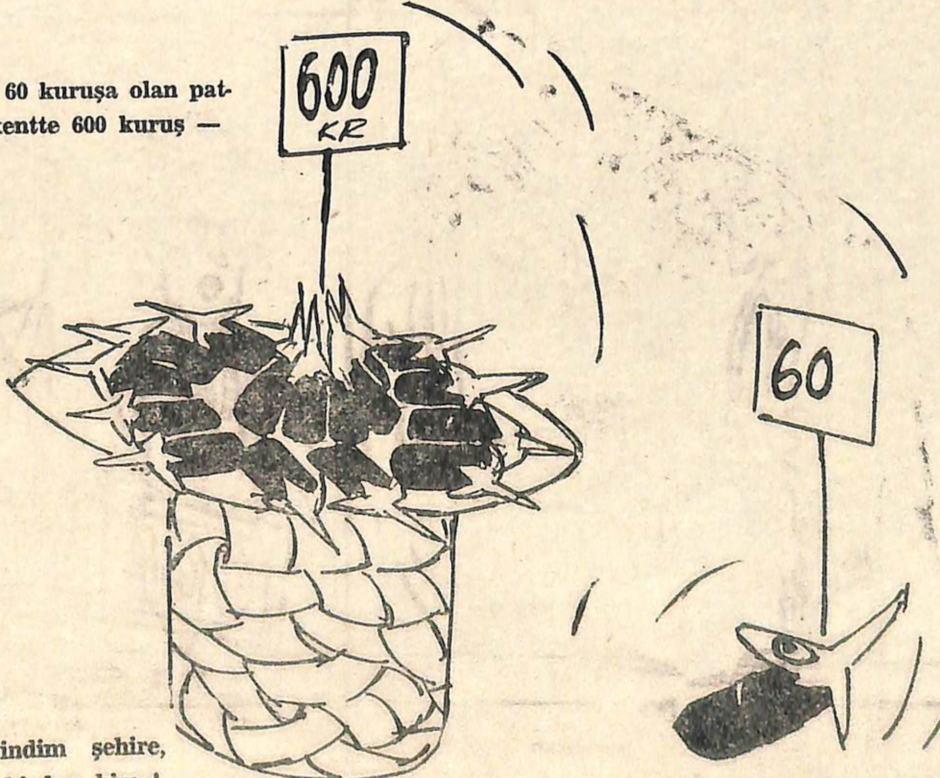
Merihe gidince, Kıbrıs ve Kıta sahanlığı tezimizi açıklayacağım Yunanlılardan önce. Amerika ambargoyu sürdürür, bize öğüt verirken Yunanlıları bol silâhla güldürürse savunma açığımızı oradan kapatacak, düşmanlarımızın yüreklerini hoplatacağız.»

Öte yandan Ajans Atmasyonun Atinadan verdiği habere göre, Karamanlis bu konuda hazırladığı notayı Türk Hükümetine göndermek üzeredir. Nota da Merih gezegenin Yunan hava sahası içinde bulunduğu belirtilmekte, Türk füzesinin seyrine seyirci kalmayacaklarını bildirmektedirler.

İddiaya göre Başbakan Demirel bu konuya da koymuştur el. Beşbin temeli attıktan, çimentolu elini yıkadıktan sonra şöyle konuşmuştur:

— «Füzemize bir kurşun atana, bin kuruş ceza keseriz. Yunanlı komşularımız girmesinler yine araya, Füzenin yolunu keserlerse, iş yine düşecek Hora'ya. Bizi kızdırırlarsa Sismik gemimizi oraya da göndeririz. Ege denizi gibi Merihinde altını üstüne getiririz!»

— Köyde 60 kuruşa olan patlıcan kentte 600 kuruş —

«Köyden indim şehire, şaşırdım birden bire»!.

Ramazan oldu yarı,
Yok garibin ayarı,
Ekmeğini çıkaran,
Kulun en bahtiyarı.

Ye simidi, iç çayı,
Budur yoksulun payı,
Vatandaş oruçludur,
Yılın on iki ayı.

Kanaat ettik aza,
Boşverdik tuza gaza,
Onbir ayın sultanı,
Geldi rastladı yaza...

Soğuk su içemedim,
Pahanı biçemedim,
Bahşişimi almadan,
Çiğneyip geçemedim.

B. E.

EVEETT... Av mevsimi başlıyor... Avcılar, atıcılar hazırlayın tabancalarınızı, tüfeklerinizi, sırtlayın mavzerlerinizi, hazırlayın saçmalarınızı, kurşunlarınızı, atın omuzunuza av çantanızı, çekin çizmeleri, salıverin av köpeğinizi, çıkın ava. Sakın boş dönmeyin haa! Bir şey vuramazsanız bile çarşıdan, pazardan alın bir şeyler, yutturun eşinize, dostunuza. Başlayın av öykülerinize, baktırın ağzınıza...

Av mevsimi başlıyor, derken işte başladı. Karagöz Hacivat'ın evini taşladı. Av mevsiminde avcılarımızı tanıyalım, madalyalarını hazırlayalım. Hepsine «Ava giderken avlanmamalarını» dileyelim,» Aman avcı, vurma beni!» türküsünü söyleyerek uğurlayalım, böylece bir kaza kurşununa hedef olmayalım. «Atma Recep», diye yalvaralım, postu deldirmekten kurtulalım.

İşte türlü çeşitli avcılarımızın tam listesi.

SİNEK AVCISI : Tenha, sapa yerlerde dükkân açan avcılar genellikle sinek avlama şampiyonudurlar. Bir vuruşta üç beş sineği birden vururlar. Av yaparken tabanca, bıçak gibi ateşli, kesici, dürtücü silâh kullanmazlar. Sinek avlama konusunda kitap satan dükkânlar, sanat, bilim yayınevleri, edebiyatçılar çok ustadırlar...

OY AVCISI : Genellikle dört yılda bir avlanırlar ama turnayı da gözünden vururlar. Silâhları «Vatan, Millet Sakarya» markalıdır, kekliği düz ovada, vatandaşı sandık başında avlarlar, türlü çeşitli tuzak, yalan, hile, dolap kurmakta uzmandırlar.

KUŞ AVCISI : Bunlar küçük çapta avcıdırlar. Ördek, kaz avına çıkarlar ama serçe, karga, güvercin, kumru ile yetinebilirler ancak. Aralarında usta olup kuş beyinli bazı kişileri avlayanlar da vardır ama azınlıktadırlar. Fakat kadın kuş avcılarına diyecek yoktur. Bunlar okulda ders çalışmakta başka bir şeyle ilgilenmemiş, gözü açılmamış sığırcık yavrusu olup yüksek doktor, mühendis çıkan tecrübesiz erkekleri dekolte bir elbise, ıslam bir dudak, bir mini etekle hemen avlayıverirler ve ömürlerinin sonuna dek bu avlarının sayesinde geçinir giderler, rahat ederler.

BALIK AVCISI : Aklı ve parası yok, sabrı çok kişiler arasından çıkarlar, saatlerce ellerinde olta köprüde, rıhtımda, kayıkta ağaç olurlar, üç kuruşluk balık için beş kuruşluk zaman harcarlar. Bu sözlerimiz amatörler içindir. Profesyonel olanlarına laf.mız yoktur. Ama dinamitle ve buna benzer toptan öldürme yollarına başvuran açıkgözler, deniz kirlenmesi yüzünden halleri kötü, durumları b...ktur!...

ASLAN AVCISI : Genellikle Afrika'da avlanırlar, yüreklidirler. Ama içlerinde aslan diye kedi avlayan Meşhedi'ler de vardır. İşleri pek zahmetli ve zordur.

FİL AVCISI : Fillerin dişi için koskoca fili ziyan ederler, çok tantanalı gezerler, avlarını hemen sezerler, acıktıkları zaman fil gibi yerler.

DOMUZ AVCISI : Daha çok yaban domuzunu avlamayı tercih ederler. Eti, tüyü için değil de tarlalara, bahçelere zarar verdikleri için avlarlar domuzları. Özel domuz kurşunları vardır, dumdum kurşunudur kurşunları. Domuz tek kurşunla ölse bile gene ateş ederler üstüne. Bir türlü geçmez kinleri ve hırsları.

GÖNÜL AVCISI: Bu avcılara «Donjuan, Kazanova, çapkın, hovarda» adları da verilir. En usta avcılar bunlardır. Pireyi gözünden vururlar, hiç boş attıkları, karavanaları yoktur. Avlarını bazan lâfla, bazan giyim kuşamla, bazan parayla, ihtişamla, bazan kurusıkı atmakla, vaadle, palavrayla avlarlar ve avlarını adeta mıknatıslarlar. Avlanan kendileriymiş gibi yaparlar, avlarını şaşırtırlar, kıskıvrak yakalarlar. Kalpten kalbe uçarlar, gönülden gönüle akarlar ama çabuk kocarlar...

Gelin, bir de avcılarımızı ünvanları, lâkaplarıyla tanıyalım.

TAVCI : Bunlara üçkâğıtçı, madrabaz da denir. Üç liralık malı beş liraya satarlar. Parlak laflarla, süslü cümlelerle masum genç kızları baştan çıkarırlar. Vatandaşı kendileri soydukları halde başkasının soyduğuna inandırırlar. Elden düşme arabayı yepyeni diye yuttururlar, yüze güler, yakınlık gösterir, dost kazığı atarlar. Yaman avcıdırlar, en tecrübeli, akıllı kişiyi bile kandırırlar...

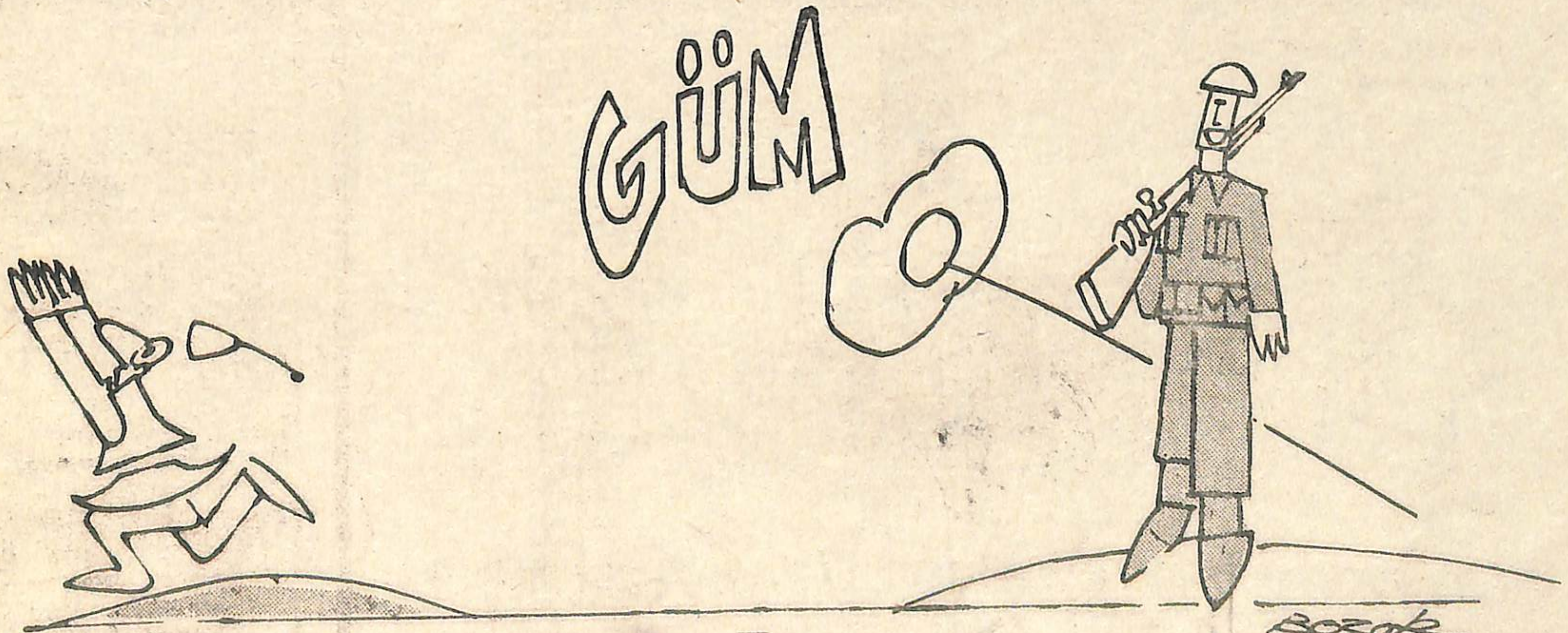
SAVCI : Her sanığa muhakkak suçlu diye bakarlar. Bir lâfından binbir anlam çıkarırlar, öfkelendirerek, sinirlendirerek sanığın ağzından lâf kapmaya çalışırlar, dinleyicilere sanığın bir canavar olduğuna inandırırlar...

HAV HAVCI : Havlamaktan, ulumaktan çok hoşlanırlar. İyi koku alırlar, kırmızı rengi, sol yönü gördükleri zaman çileden çıkarlar, toplantı basmaktan, işkence yapmaktan, hamâsi nutuklar çekmekten, bıyık uzatmaktan dehşetli hoşlanırlar, tuzlamazsanız kurtlanırlar, coşarlarsa atlanırlar, oklanırlar, yaşamak için her şeye katlanırlar.

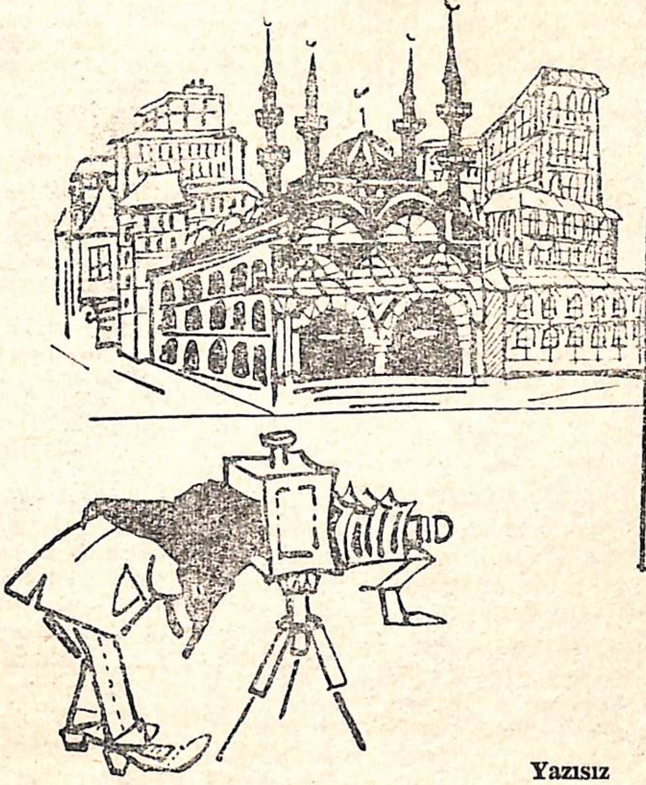
HACI CAV CAVCI : Din istismarı bölgesinde avlanırlar. Kınalı sakal ya da badem bıyık bırakırlar, avlarına gizlice yaklaşırlar, kurbanlarına birdenbire saldırıya geçerler, şaka yapmaktan çok hoşlanırlar, atıcılıkları boldur. Motor fabrikaları, laf salataları ünlüdür. Avlarına kılıçla hücum ederler, akın etmeyi çok severler, avlarının selâmetli olması için yanlarından anahtarlarını eksik etmezler, amaçlarına erişmek için diğer avcılarla işbirliği etmekten çekinmezler.

MİYAAV : Avlarına sessizce sokulurlar, pençeleriyle iyice yakalarlar, bir solukta yutarlar. Kimden çıkar görürlerse ona sokulurlar, parayı verenin düdüğü olurlar. Dost görünüp düşmanlık yaparlar, avlarını kışkırtırlar, ondan sonra da kıskıvrak yakalarlar. Sağları solları belli değildir. Bunlar için avcılık önemlidir, av önem değidir. Bugün avcılık arkadaşlığı ettikleri kişileri yarın avlayabilirler, yarın da «Tuh, bir yanlışlık oldu. Domuz sanmıştım ben onu. Ah. vah!» diye dövünebilirler. Dikkatli olun yanlarına pek yaklaşmayın, sizi de avlayabilirler...

Erhan TIĞLI

— Korkma Çorbacı!... Ramazan topu bu!...

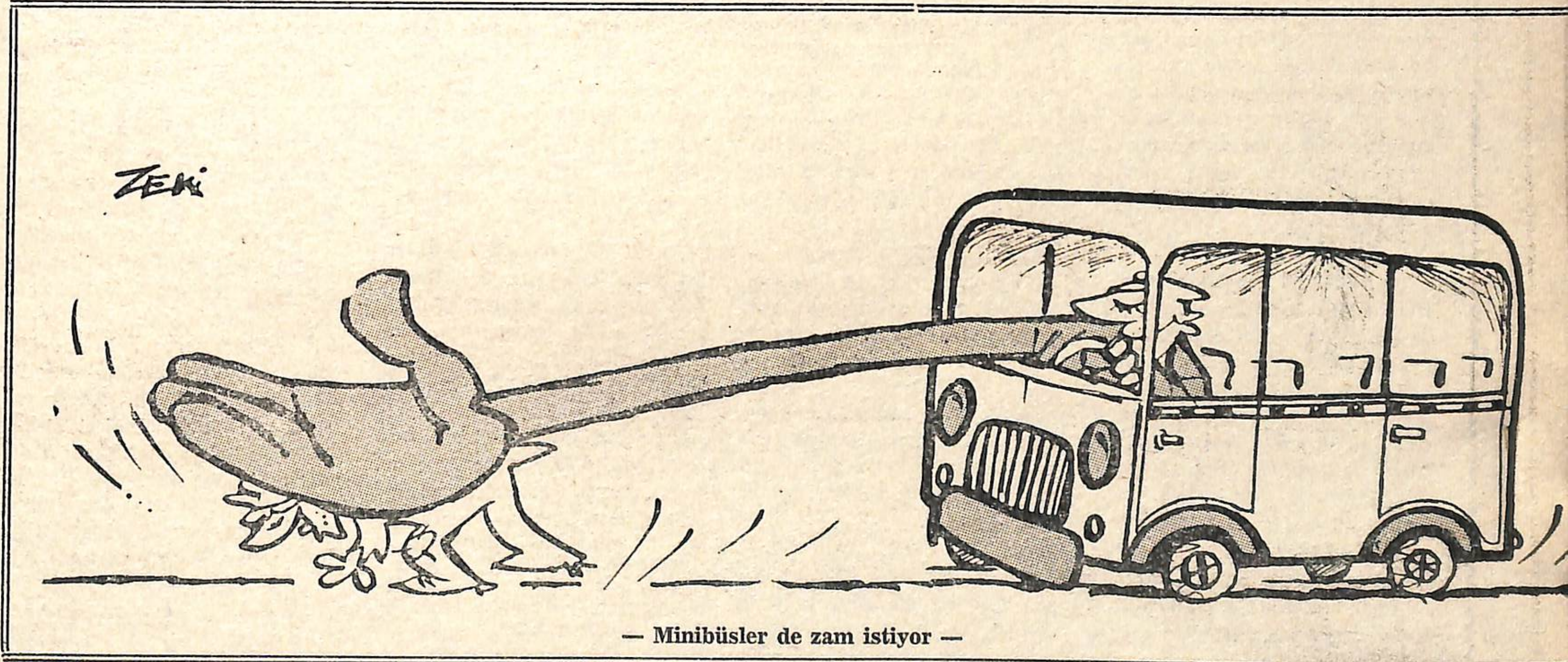

Yazısız

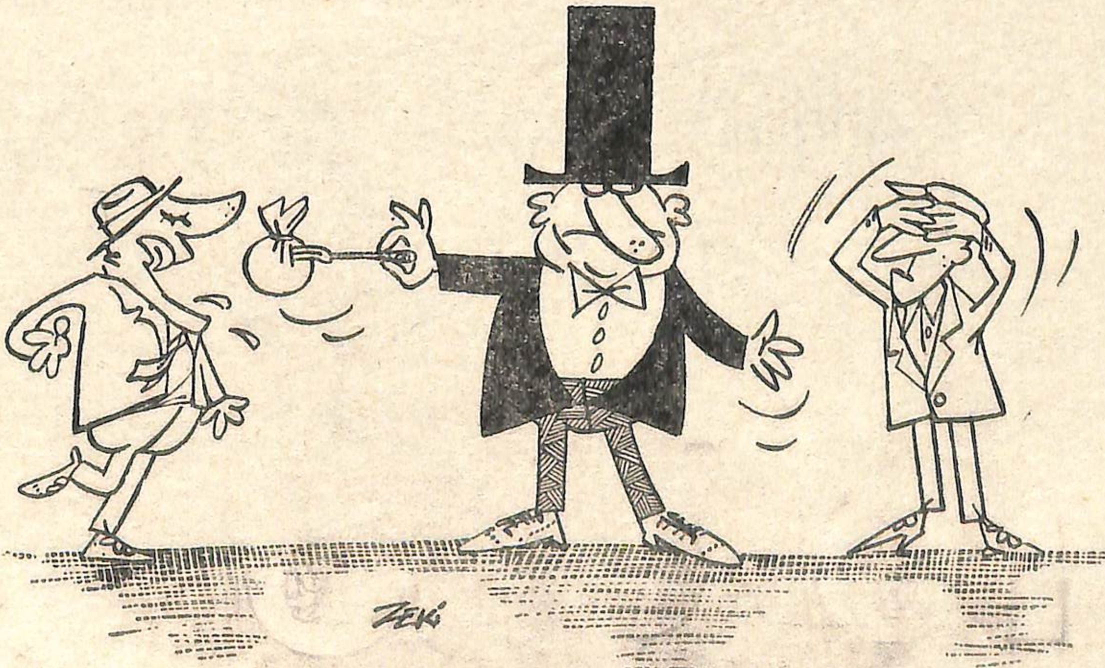

— «GÜLÜ

— Minibüsler de zam istiyor —

Parti sözcüleri iktidarın partizanlık yaptığını söylediler — Gazeteler —

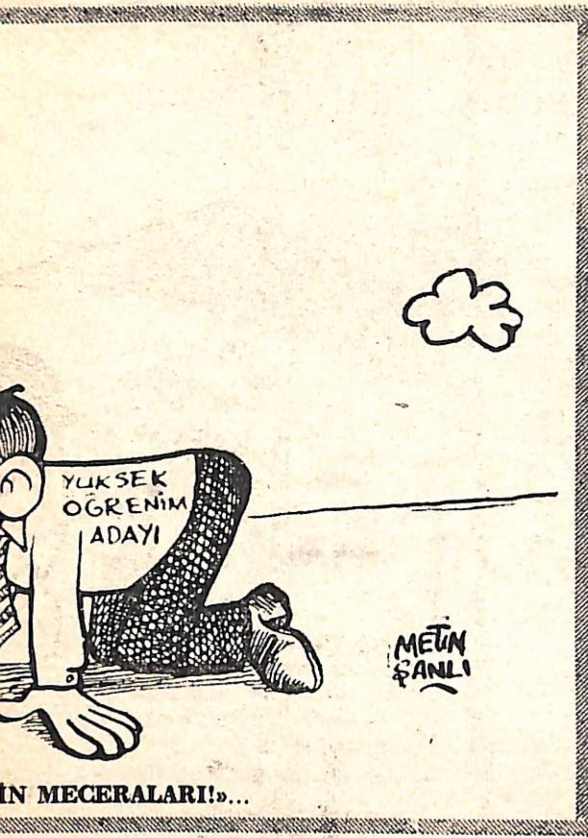

— Aç gözünü Yum gözünü!...

— A.P. il

AÇIK

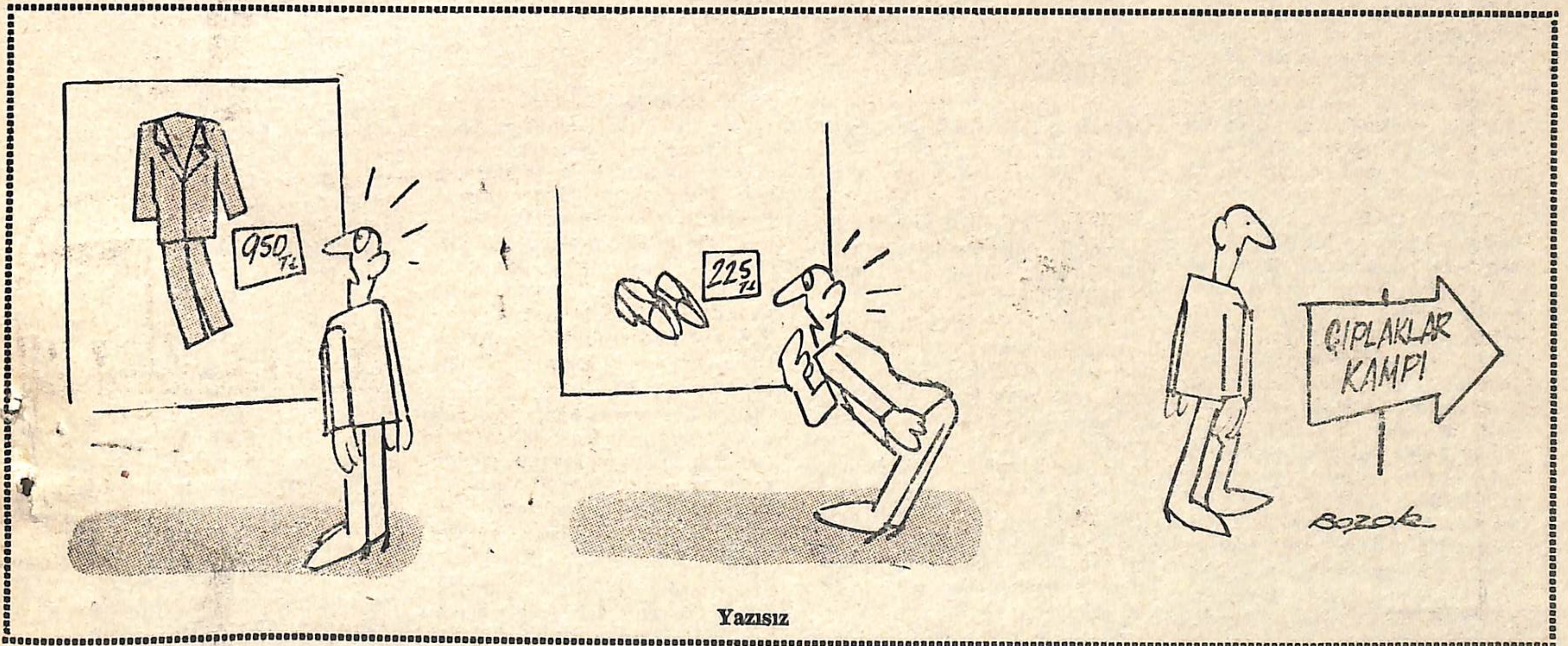

İN MACERALARI!»...

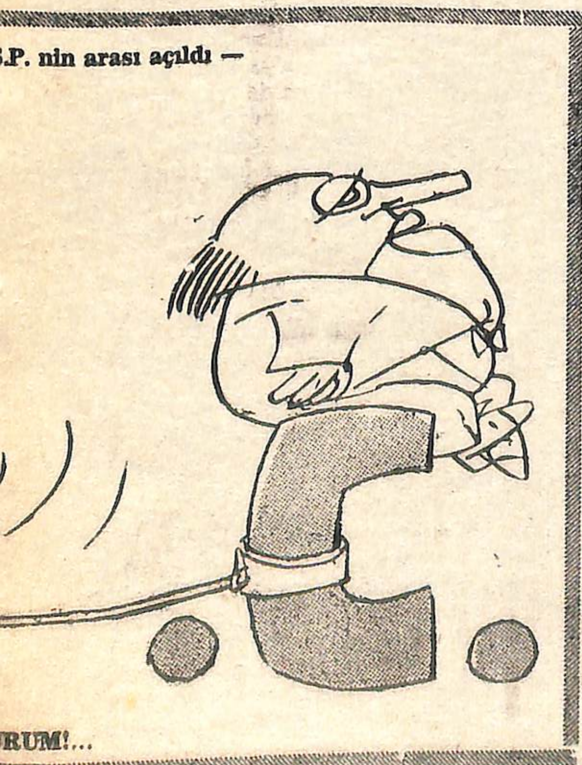

Hayvanlar ve insanlar!...

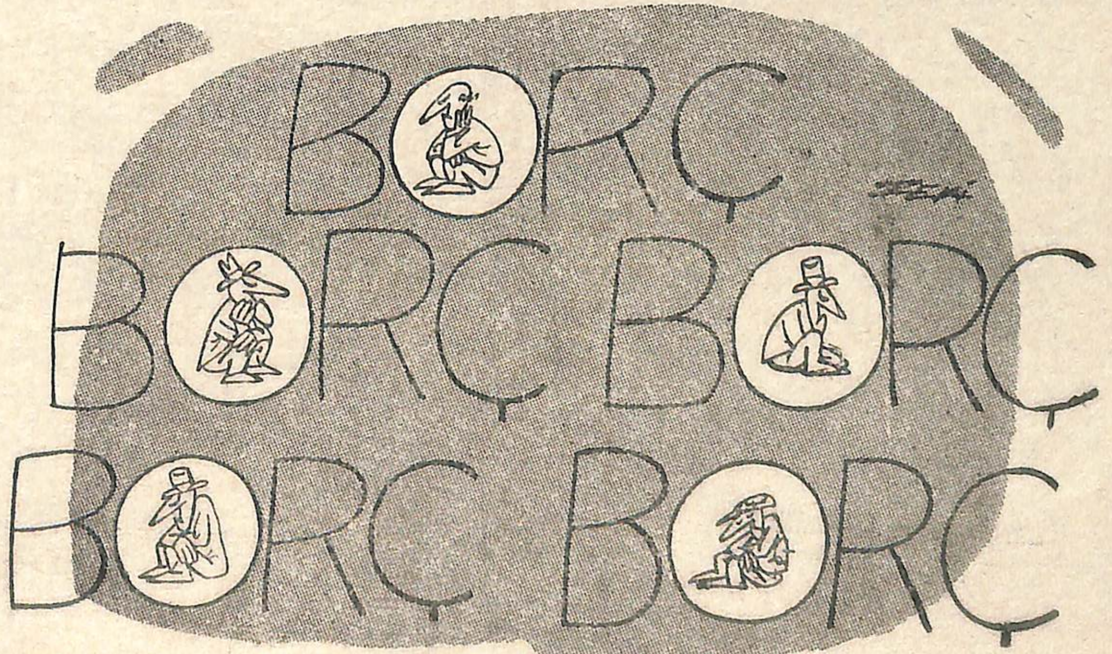
Yazısız

.P. nin arası açıldı —

RUM!...

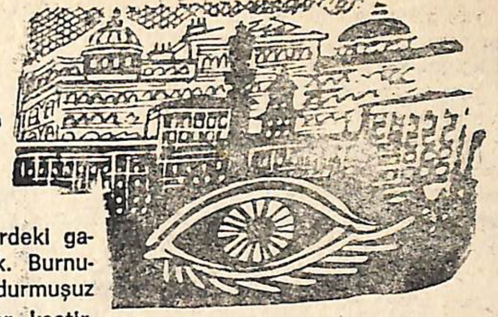
Borçlanarak Kredi ile herkes daire sahibi olabilecek — Gazeteler —

DAİRE SAHİBİ OLANLAR!...

Biz Avrupa Görmüş adamız!

Muzaffer İzgü

— 2 —

— Pekiyi ne zaman varacağız Sofya'ya?

Komşu kondüktör eliyle saatı gösteriyor bize.

— Yok yahu, adam gırgır geçiyor bizimle.

— Ne gırgırı be, trendeki şu hıza bak.

— Saat on ikide tren Sofya'da.

Filibe... Tepede Filip'in anıtı. Bir de kalabalık ki istasyon.

— Ulan aman oturun yerinize, şimdi yer kaparlar.

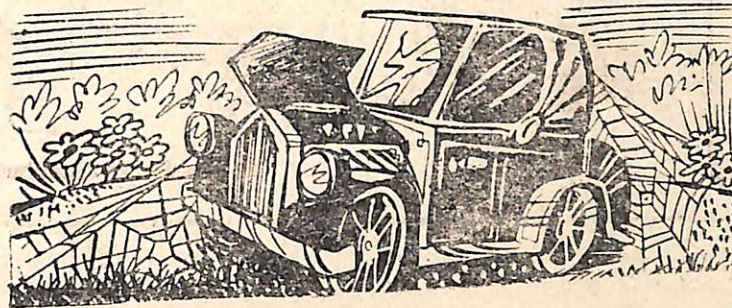
Öyle değil, vagonu çoktan eklemişler. Bizim vagondan bile uyumak için öteki vagonlara gidenler var. İstasyonda bir arabanın üzerinde çeşitli yiyecekler, hepsinin üzerinde etiketi var, leva olarak. Üşenmemişler, sandöviçleri bir bir kâğıtlara sarmışlar, her yanı kapalı, görünür yerine de etiketini koymuşlar. Satan adam memur, devlet adına satıyor bu yiyecekleri. İsteyene bira da var, başka içkiler de var, gazoz da var...

Bizde sanırım ses yükselteç aygıtı yalnız Ankara'da var, o da her tren hareket ettiğinde gitmek üzere olan trenin nereye gittiğini her zaman söyler mi, söylemez mi bilmem. Ama burada en küçük istasyonlarda bile, tren hareket etmezden önce kulağınıza bir takım sesler çarpıyor, trenin nereden gelip nereye gideceğini, kaç dakika sonra hareket edeceğini söylüyor. Günah almayalım, bizde de var, sanki aynı adamlar, aynı yerlere oturtulmuş gibi, hani otobüsler sizi şehirler arasında dünyanın en kazık lokantalarının önüne dökerler ya, bir de cırlak, bir de monoton ses başlar ya, «İstanbul'dan gelip İzmir'e gitmekte olan sayın Köseoğlu turizm yolcuları kaptanınız yarım saat yeme ve dinlenme molası vermiştir» diye başlayan kulakları tırmalayan acayip ses...

Bunda şaşacak ne var, adamlar tren taşımacılığını benimsemişler, bizse, bu işi Atatürk zamanında benimsemişken, İnönü devrinde devam ettirirken, Demokrat Parti devrinde, hop demişiz, işi dökmüşüz kara yolu taşımacılığınaaa...

PEŞİN OLMAZ, TAKSİTLE OLUR

SOFYA'DAYIZ... Bavulumuz elimizde, yo benimki bavul değil, şöyle cırcırlı çantalardan, kolay olsun diye aldım, gerekirse saplarından sırtıma bağlarım dedim. Bir de bol kot

pantalon üzerimde, rahat olsun diye, ama nerede yakalarlar beni bilemem:

— Ulan nereden çaldın bunu? diye.

Paçasını kıvırmışım kemerini bile kıvırmışım, yine de ikidebir düşüyor, Gültekin, Turgut anımsatmasa, Şarlo gibi olacağız...

Ne gar binası. Kulakların çınlasın sinekli Sirkeci garı. Gerçekten kim ne derse desin, galiba Sirkeci'de hâlâ sirke yapım yerleri var, yoksa o denli sinek nereden olacak?

Havaya bakarken, merdivenlere bakarken, peronları geçerken, adamın birine çarptım. Bekliyorum «Çüş» desin, ben de ona, sanki haklıymışım gibi, «Çüş senin baban» diyeyim. Baktım adam gülüyor, ben de güldüm.

Danışmadaki çok zarif bir bayan, elimize bir adres tutuşturdu. O adrese gideceğiz, orada yer bulacağız. Garın dışına çıktık. Ama nasıl, alt geçitlerden, alt geçitlerdeki gazinoların önünden geçerek. Burnuma kahve koktu. Eh, bozdurmuşuz markı garda, cepte leva var, kestirdik fişi, dayandık tezgâha, kadın önümüze sıcacık kahveyi sürdü... Oturanların tümü neşeli, içlerinde bizim gibi yabancı turistler de var, Bulgarlar da... Hani biri demişti bana, şayet bir Bulgar sizinle konuştu muydu, hemen polis yaklaşır onun yanına ve alır götürür, diye nerdesin onu bana diyen beni âdem? Hem de bir kadın, bizim Türkçe konuştuğumuzu görünce sandalyesini çekti yanımıza, başladı konuşmağa. İyi de Türkçe biliyor. Nerede kalacağımızı soruyor, Balkan Turizmin çok pahalı olduğunu söylüyor, bize başka yerler öneriyor. Bekliyorum, polis gelsin, alsın götürsün kadını. Kalktık, kadın da bizimle birlikte, bir polisin yanından geçiyoruz, kadın bizimle Türkçe konuşuyor, polis bakıyor, kadına gülüyor, bize gülüyor...

Garın dışındayız. Kadın bize karşıdaki tramvaylardan kaç numaralısının bizi Balkan Turizme götüreceğini söylüyor, bir yandan tatlı bir rüzgâr mini eteğini savuruyor.

Bir yer altı geçitinden karşıya geçtik.

Tramvaylar... Yıllardır görmemişim tramvayları. İçimde bir burukluk. Düşünüyorum da İstanbul'daki tramvayları hangi sivri akıllı kaldırdı, işi dışarıdan alınan mazota döktü? Üç arabalı tramvaylar bile var. Biletçi falan yok. Makinalar var, para atıyorsun, bilet çıkıyor. Tramvaya girince damga kutusunda damgalayacaksın. Millet nasıl yapıyorsa, biz de aynını yapmağa çalıştık ama, bizim bilet bir türlü damgalanmıyor.

— Turgut kardeşim, iyi bak, adamlar bileti sokunca bir kolu çeviriyorlar.

Çevir kolu, ama bizim bilet damgasız çıkıyor. Varsın çıksın, soktuk ya kutunun içine. Zaten biz kolu çevirirken, biletleri sokup çıkarırken, gelmişiz Balkan Turizmin önüne. Turgut içeriye girdi çıktı, yer yok...

Dineldik kapının önünde, konuşuyoruz, hop üç delikanlı yanımıza geldiler:

— Türk müsünüz?

— Evet...

Eh yandı bu delikanlılar da, şimdi polis toparlar götürür. Yok canım, delikanlılar bizi topladı götürüyorlar. Bir büro varmış, oradan yer ayırtabilirmişiz, hemen Meclis Binasının yanındaymış. Ama delikanlılar boyuna:

— İllâki sizi eve götürelim, diyorlar.

Hani bizim de işimize geliyor bu, hiç olmazsa sorarız, birşeyler öğreniriz. Gezdirirler kenti, görülecek yerlerini. Biri Ali, biri Hüseyin... Kura çektik sonunda, Hüseyin'in götürecek evine. Hüseyin inşaatlarda elektrik işçisi. Günlerden cumartesi olduğu için tatil, işe gitmemiş. Bir taksi çağırdı. Şoför memur, açtı saatini, hemen hemen bizi on iki kilometreden az fazla götürdü. Saatına baktı, bir levadan az. Bir levayı uzattık, gerisi bahşiş. Adam, kapıları tuttu, bir selâmlaması eksik...

Karşılaştırıyorum da, dönüşte Sirkeci'de indiğimizde, arkadaşlara:

— Hele bir Alamanyalı pozu oynayayım, şu taksi şoförüne sorayım, bizi Topkapı'ya kaça götürür, dedim... Oynadım da rolümü.

— Hemşerim ahacık indik trenden, Almanya'dan geliyoruz, bizi Topkapı garajlarına kaça atacaksın ki?

— İki yüz amma, hatırınız için yüz elli olsun, dedi.

Aboov, dedim, çok değil mi hemşerim?

Şoför sordu:

— Kaç yıldır Almanyadasın arkadaş?

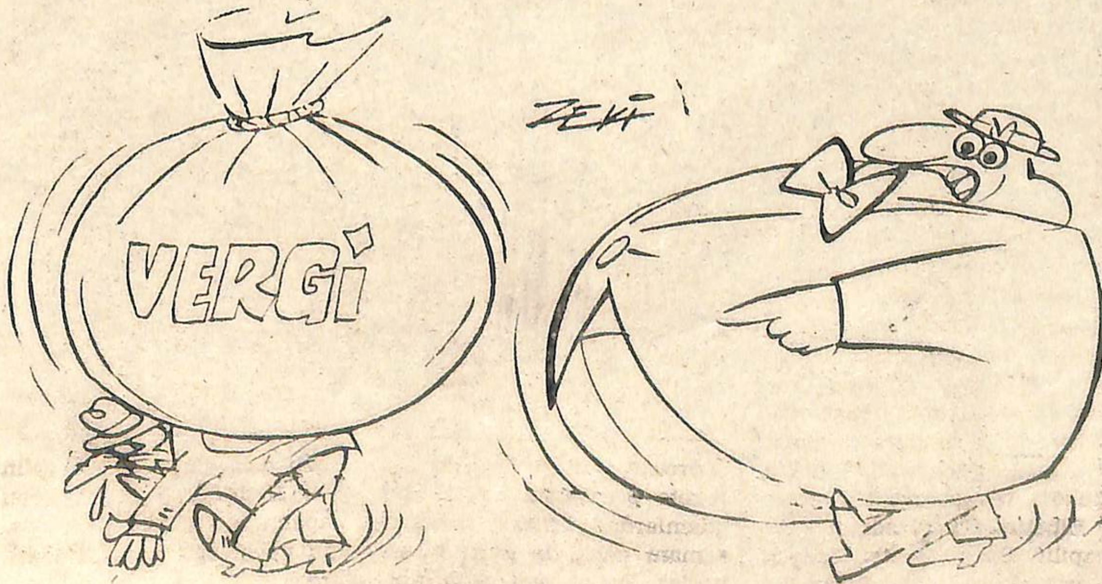
— Altı yıl.

— Öhööö, altı yılda Türkiye çok değişti arkadaş, otobüsler şimdi beş lira oldu...

Vay düdüğüm vay, ulan daha birkaç gün önce ayrıldık be buradan...

Neyse... Yollarda, hele kentin dışına çıktıkça sosyal konutlar başladı. Çok büyük yapılar, belki yüz dairelik, daha fazla. Balkonlarda sakız gibi çamaşırlar asılı. Çocuklar bisikletlerine biniyorlar balkonlarda. Kocalar, karılarına yardımcı. Sosyal konutların bulunduğu cadde-

— Vergi adaleti isteniyor —

— Ne şikâyet ediyorsun be! Benim yüküm senden ağır!...

ler çok geniş, otobüsler tramvaylar vızır vızır işliyor, yollar asfalt. Sosyal konutların hemen altlarında bakkal dükkânları, ama kocaman. Kadınların elinde küçük küçük çantalar, alış veriş ediyorlar. Aylardan temmuz, Sofya öyle bir serin ki.

Hüseyin'in sokağı, Hüseyin'in kaldığı apartman. Apartman özel sektörün. Üç katlı, bizdeki bahçeli ev tipinde. Hüseyin, apartmanın özel sektörün, yâni bir vatandaşın olduğunu söyleyince, şaştık.

— Alır isteyen, dedi Hüseyin, daire değil, apartman bile satın alabilirsin. Ama halk yeğlemiyor böyle birşeyi, çünkü kazandığının onda birini kiraya veriyorsun, onun için nene gerek ev edinmek, ver devlete kiranı, otur evinde. Çık diyen yok, kira artıran yok, kapıyı kırdın, tuvaleti tıkatın diyen yok...

Sofya'da özel araba da yok. Ama isteyen Rus Fiat'ı alabilirmiş. Beş bin beş yüz levaya, taksit yok, parayı peşin bastıracaksın, alacaksın arabayı. Bastırıp alanlar da var, bu sosyal konutların önünde, bazan on, bazan on beş Fiat görüyorduk gelirken. Ama yollar o denli geniş, araç o denli az ki, koskoca Sofya'da trafik derdi diye birşey yok.

Elimizde valizler, çantalar, Hüseyin'in evine giriyoruz. Her yerde var meraklı bakışlar. Pencerelerden bakıyorlar. Bir pencereden de iki asker bakıyor. Hüseyin'e sordum,

— Askerler ne arıyor bu apartman dairesinde Hüseyin?

— Onarıyorlar ağabey. Burada askerlik yapanlar, bir yıl eğitim gördükten sonra, ikinci yıl çalışırlar, tuğla ocaklarında, tarlalarda, fabrikalarda, inşaatlarda...

Kendisi de zaten elektrikçiliği askerlikte, böyle evlerin elektrik işlerini yaparken öğrenmiş. Hüseyin'in odası bodrum katında. İki oda daha var Hüseyin'inkinden başka, birinde bir kız oturuyormuş, birinde de bir bekâr daha, tuvalet müşterek, banyo ve mutfak yok.

— Bu odanın kirası Hüseyin?

— On leva. (Leva on yedi lira kadar)

— Aylığın ne kadar Hüseyin?

— Yüz yirmi leva...

— Doktor ayda kaç leva alır Hüseyin?

— Yüz yirmi leva.

— Kalifiye bir işçi?

— İki yüz leva.

— İşçi mi daha çok alır, bürokrat mı?

— İşçi...

Hüseyin'in odası biraz küf kokuyor. Pencereleri açtık, soyunduk döküldük, babamızın evi gibi, Hüseyin öyle söyledi zaten, babanızın evi gibi davranın, diye... Hüseyin bizim yüzümüzden başına bir iş gelmesin?

Hüseyin şaşkın şaşkın yüzümüze baktı:

— Niye ki?

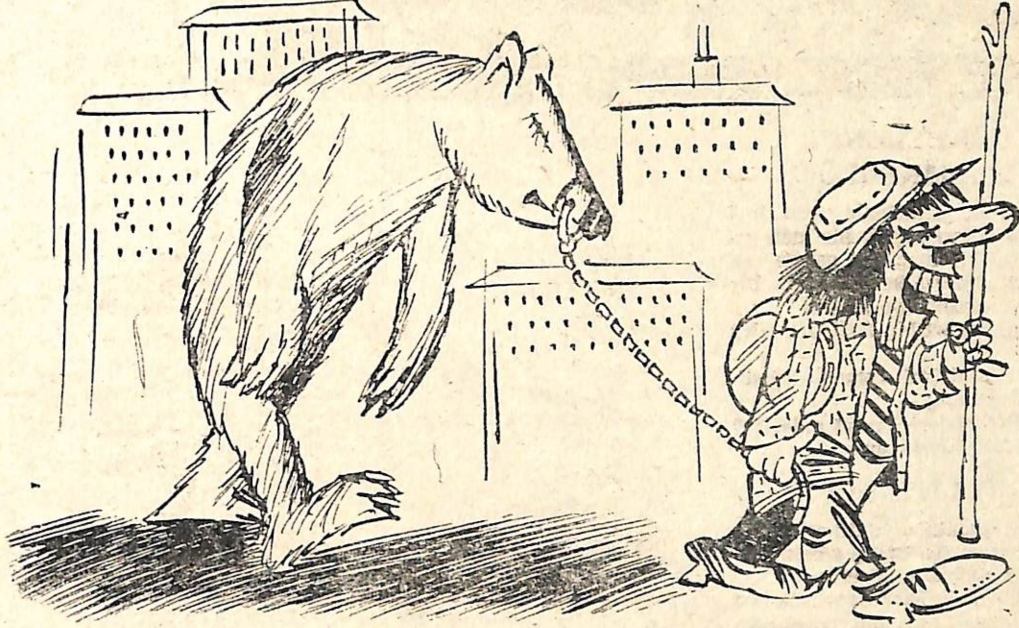
Nene gerek, söyleme Hüseyin'e o beni ädemin söylediklerini. Hüseyin'in odasında Atatürk'ün resmi var, Türk bayrağı var, İstanbul'un resimleri var, bitişik odada kalanlar da Bulgar.

— Hüseyin otur yahu!...

— Yok, bir kız arkadaşımla randevum var. Alın anahtarı, hangi tramvaya bineceğinizi biliyorsunuz, ben gece on bir de geleceğim.

Turgut yatağın birini gösteriyor, bakın şu benim... **(Devamı var)**

KOCAOĞLAN VE POLİTİKACI NUMARASI

NEŞELİ çingene elindeki zinciri çektikçe Kocaoğlan burnuna takılı halkanın verdiği acı ile tefin ritmine uyarak: Göbek atmak, oynamak, türlü numaralar yapmak zorunda kalıyordu. Bu durumun seyircilerini: Koca adamlar, kadınlar ve turistler oluşturuyordu. Arada, bir kaç çocuk seyirci yok değildi ama, çocuklar para vermedikleri için; çok kere çingenenin hışmına uğruyorlardı. Çingenenin boğuk sesi ve elindeki teften çıkan oynak nağmeler meraklıların çoğalmasına neden oluyordu.

«Paralar peşin» dedi çingene. «Aç ayı oynamaz» Oysa Kocaoğlan açtı ve oynuyordu. Neyse, paralar toplandı. Çingene mutlu mutlu sırıttı. «Haydi Kocaoğlan, göster kendini» dedi. Kocaoğlan oralı olmadı. Kocaoğlan yorgun.. Kocaoğlan, belkide aç, susuz!.. Seyircilerden biri: «Armudun iyisini ayı yer» derler...

«Doğru mu?» diye sordu, kasıla kasıla!.. Bu soruya çingene güldü... Katıla katıla... Kocaoğlan'ın da: küfür savurmuş gibi bir hali vardı... Yana yakıla!... Çingene, elindeki değneği havaya kaldırdı. Kocaoğlan: İster istemez harekete geldi.

Değneği ayının eline verdi. «Göster» dedi «Kaynanalar gelinlerine ne yaparlar?»

Ayı değneği yere vurdu ve başladı homur homur, homurdanmağa...

«İşte, kaynanalar gelinlerine böyle yaparmış.»

«Peki Kocaoğlan, gelinler kaynanalarına ne yaparlar?»

Kocaoğlan ölü gibi yere uzandı. «Tamam» dedi çingene. «Geber de kurtulayım» derler.

Bravoo Kocaoğlan!..

Ya politikacılar... «Halktan oy almak için ne yaparlar?» Şimdi, sen politikacı, ben ise vatandaşım. «Tamam mı Kocaoğlan?» numaranı ona göre yap!. .

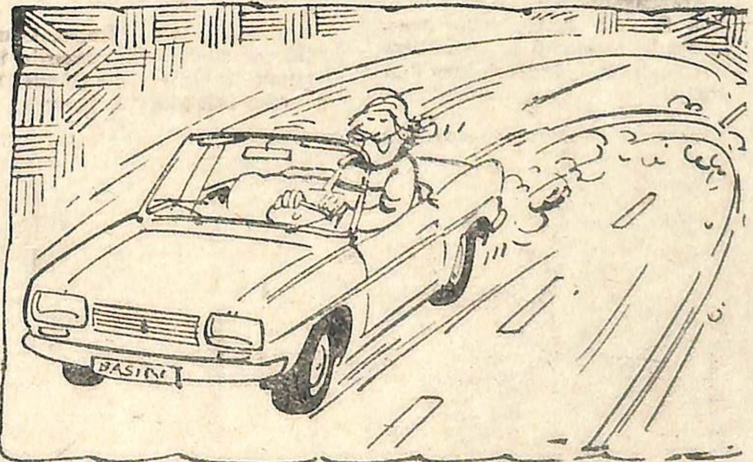
«Haydaa...» dedi çingene. Kocaoğlan eğildi; çingene bindi sırtına ayının.

«İşte, oy almak için böyle yaparmış politikacılar». diye de, açıkladı vaziyetin durumunu. Çingene ayının sırtında rahattı. Şimdi» göster» dedi. «Oy aldıktan sonra ne yaparlar?» Ayı bütün gücünü topladı. Çingeneyi kaldırımın üstüne hızla fırlattı. O sırada: Seyircilerden bir ses geldi. «İşte, politikacılar oy aldıktan sonra da böyle yaparmış»..

Kocaoğlan çingeneyi fena vurmuştu yere. Uzun süre yerinden kalkamadı.

Kalktığı zaman: Bu (politikacı numarası) repertuarından çıkarmıştır diye düşünenler yanıldılar. Oyun devam ediyor!..

HIZLI OYNAYALIM HIZLI GOL ATALIM

OLMAZ beyler!. Bu kadar ağır futbol oynanmaz. Artık bütün ferdi ve merdi sporlarda sür'at hâkim. Montreal'de şahit olmuştum. Anlatıyorum beyler!... Sıkı durun.

Çekiç atmada mıydı, gülle atmada mıydı?.. Hızdan) pek göremedim. Neyse canım, gülle veya çekiç, yahut balta, ne farkeder? Önemli olan; sporun hızlı yapılma olayıdır. Sporcu, gülle atıyordu... Savurdu güllesini ve kendisi de koştu peşinden. Adam da; o ne sür'atti yarabbi!. Attığı gülleyi geçti gitti!» Rekor!. rekor kırdı beyler!..

Elbette, Spor dediğin hızlı yapılır. Bu gülle atan sporcu hızını alamadı da.. Diğer bir sporcuya çarpıp onu da harekete getirmişti. Artık bu adamlardan örnek almanın zamanı geldi de geçti bilem beyler. Sporu yeni gelin gibi. Nazlı nazlı değil... Eski gelin gibi: Hızlı hızlı yapalım. Topu kapalım, on sekize hızla dalalım ve soluğu pavyonda alalım.

MİLLETLER GÜLÜYOR

GÖKDELENİN ASANSÖRÜ

Asansör, gökdelenin yetmişinci katına doğru büyük bir hızla çıkarken, korkunç bir çatırtı duyuldu. Sapsarı kesilen yaşlı bir kadın asansörcüye sordu:
— Kabloları hiç değiştirmezler mi?
— Eskidikleri zaman değiştirirler madam.
— Eskidiklerini nasıl anlarlar?
— Koptukları zaman.

POLİTİKACI

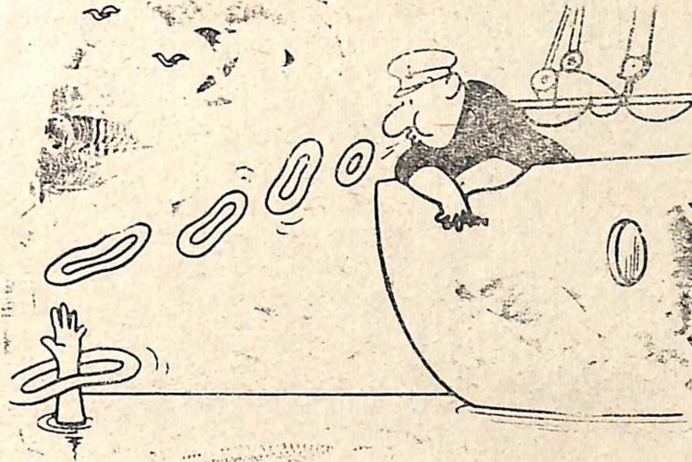
Bir toplantıda politikacılardan bahsediliyordu. Bir iş adamı, politikacıyı şöyle tarif etti:
— Bir politikacı, seçimlerden önce meraktan kendi kendisini yer. Seçildiği zaman da halkı yemeğe başlar.

Yazısız

AMERİKALI DİPLOMAT

Bir Amerikalı diplomat, arkadaşlarına gururla:
— Cumhurbaşkanı beni yanına çağırdı ve artık «Amerikayı sevdirme» programında önemli rol oynıyabileceğimi söyledi, dedi. Yakında bu programda bana görev verecek.
Arkadaşlarından biri :
— Sahimi! dedi. Acaba Amerikayı iyi tanıtmak için seni hangi memlekete gönderecekler dersin?

Yazısız

TEHLİKELİ UÇUŞ

Macgregor, altı yaşındaki oğluyla Parise tatilini geçirmeğe gelmişti. Fransanın baş şehri o gün hava bayramını kutluyordu. Güzel bir rastlantıydı bu ve Macgregor Paris'i gök yüzünden seyretmek istedi. Uçak tarifesi 100 franktı. Ama tutumlu bir İskoçyalı olan Macgregor pilotla pazarlığa girişti. Küçük bir indirimi elde ettikten sonra bir ikinci indirim arzusunda bulundu. Bu pazarlığa sinirlenen pilot ona bir teklifte bulundu:
— Bakın, bu seyir uçakları sadece iki yolcu alır, çok ufaktır. Oğlunuzla binin. Eğer uçuş anında bağıracak olursanız, siz veya oğlunuz, bu bağırış için bana frank vereceksiniz. Hiç bağırmadan uçaktan inerseniz, bu geziyi bedava yapacaksınız.
İskoçyalı memnunlukla cevap verdi.
Bunun üzerine pilot başını sallıyarak kendi kendine:
— Kabul!
— Onun canını yakacağım şimdi, dedi. Havada öyle cambazlıklar yapacağımki, her bağırış için 10 frank alarak bu geziyi 100 franga mal ettireceğim.
Havalandılar. Pilot havada bütün akrobasi hünerlerini göstermeğe başladı. İniyor çıkıyor, ani düşüşlerle harikalar yaratıyordu. Ama arkasından ne bir çığlık, ne bir ses, hatta bir mırıltı dahi gelmiyordu. Sonunda yere indi ve:
— Bravo, dedi, kazandınız. Uçuşunuz bedavadır. Gösterdiğiniz soğuk kanlılığa gerçekten hayran oldum.
— Ama, biliyor musunuzki bir an az kalsın bağıracaktım, diye İskoçyalı başını salladı.
— Ne zaman?
— Oğlum uçaktan düşerken!...

UĞURSUZ GÜN

İmparatoriçe Eugenie pazarlardan nefret eder, onu kendisi için uğursuz gün sayardı 4 ekim 1870 bir pazardı, 9 ocak 1873 İmparator ölmüştü yine bir pazardı.
1 haziran 1879 İmparatorun oğlu prens ölmüştü, pazardı, 94 yaşında kendisi öldüğünde 11 temmuz 1920 yine bir pazardı.

VENÜS HEYKELİ

İki taşralı Pariste Louvre müzesini ilk defa geziyorlardı. Venüs heykelinin önüne gelince, biri esefle başını sallıyarak:
— Bunu taşıyan hamallar ne kadarda dikkatsizmiş, dedi. İnsan bu kadar güzel heykeli düşürüpte kırarmı hiç...

TELEFON KONUŞMASI

Teksaslı Californaiya gitmişti. Dallasla konuşmak istiyordu. Telefondaki şehirlerarası : «Telefon makinesine 1,5 dolar atınız. konuşmanızı bağlıyayım» dedi. Dallaslı:
— Bir buçuk dolar çok pahalı, diye cevap verdi. Ben Dallastayken cehennemle konuşmak istesem bile telefon makinesine otuz sent attımmı bir saat konuşurum.
— Bağışlayın efendim, sizin söylediğiniz şehir içi konuşmadır. Bunun için ucuz...

Yazısız

YAŞLI HOVARDA

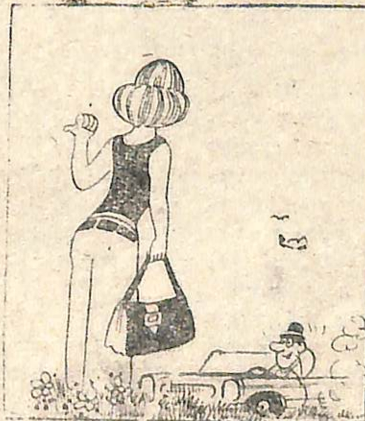
Seksen yaşındaydı ve halâ çok dinçti. Bir gün arkadaşile konuşurlarken:
— Tam 40 tane çocuğum var, dedi. Hepside birbirlerinden çok ayrı yerlerde dünyaya geldiler...
— Hayret doğrusu! Nasıl başardın bunu?
— Çok basit bir şekilde. Bir bisiklet her şeyi halletti.

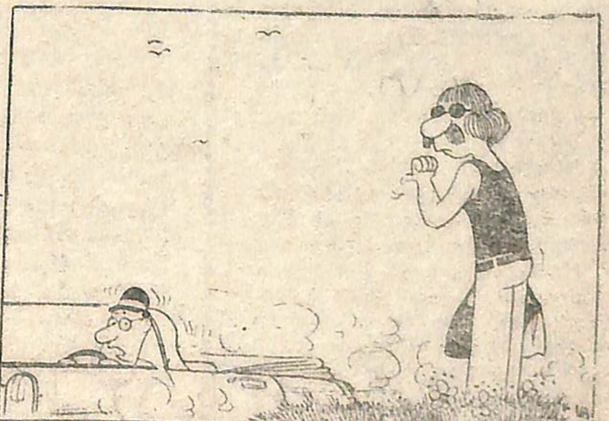
VEFALI KADIN

Adam ölüm döşeğindeydi. Baş ucunda yatan karısına:
— Ben öldükten sonra Armand'la evleneceksin değilmi? Söz ver bana, dedi.
Karısı cevap verdi:
— Orasını hiç merak etme, ben ona o sözü çoktan vermiştim ..

— Ooo damat bey, ne de yakışmış... Mihraceye benzemişsin!...

Yazısız

TURİSTLER

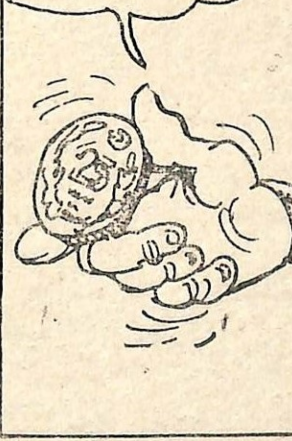
Uyduran ve çizen Aydın Alnustaoğlu

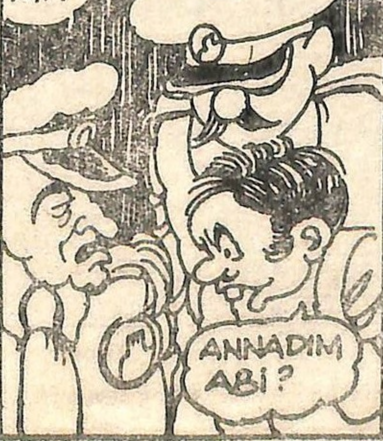

Haftaya sizlere yanda resmini gördüğünüz bu Benî Adem'in hikayesini anlatalım da ağzınızın suyu aksın.

O zaman siz de anlayın diyar-ı Türki'de ne akıl almaz olaylar cereyan ettiğini.

Aydın

«Kendi düşen ağlamaz»!

(Tunç KARADENİZ — İSTANBUL)

M.C. HÜKÜMETİNE

Cennet yurdumun, çok nimetleri
Kaçakçı vurguncu, talan yönleri
Güzel ülkemiz'in, bitmez dertleri
Günde yüzbinleri, vuranlarındır.

Dolmuştur ülkede, tefeci talan
Yolsuzluk işleri, milyonlar alan
Çalıp çırpıyorlar, halkını soyan
Boğazda villalar, dikenlerindir.

Paralar sığmaz, çanta ceplere
Birgünlük giyisi, atar diplere
Kristal avizeler; yıldız göklere
Dostuna kadillak, alanlarındır,

Deniz dalgasında, yağmur selinden
Tefeci talanda, düşmez dilinden
Zam yoktur diyen, lider elinden
Zamlarla vurgunlar, vuranlarındır.

Zeki doğrusunu, yazın amandır
Adaleti kâğıtta, kalan zamandır
Vurguncu balkaymak, yoksul yavandır
Bu ülke balkaymak, yiyenlerindir.

Zeki TİMUÇİN — İSTANBUL

ŞEYTAN

Şakacı genç ciddi bir yüzle güneşe karşı oturmuş hocaya yaklaşarak:

— Hoca efendi, dedi. Şeytan bana ne diyor biliyor musun?

— Ne diyor oğlum?

— Kalk şu hocaya bir güzel dayak at, diyor.

— Sakın evlâdım, sakın şeytanın sözüne uyma.

Aradan uzun bir süre geçti. Canı sıkılan şakacı genç kahvede güneşleyen bir mollaya yaklaştı ve:

— Molla, dedi. Şeytan bana ne diyor biliyor musun?

— Hayır oğlum, söylede bilelim.

— Çıkar cebinden bir yüz lira ver şu hocaya, diyor.

Molla gülümsedi:

— Ara sıra şeytanın sözünü tut evladım» ara sıra tut...

İsmet BERTAN
Sarısu Mah. Bozkurt Cad. No: 15
Alaşehir — MANİSA

YEMEK

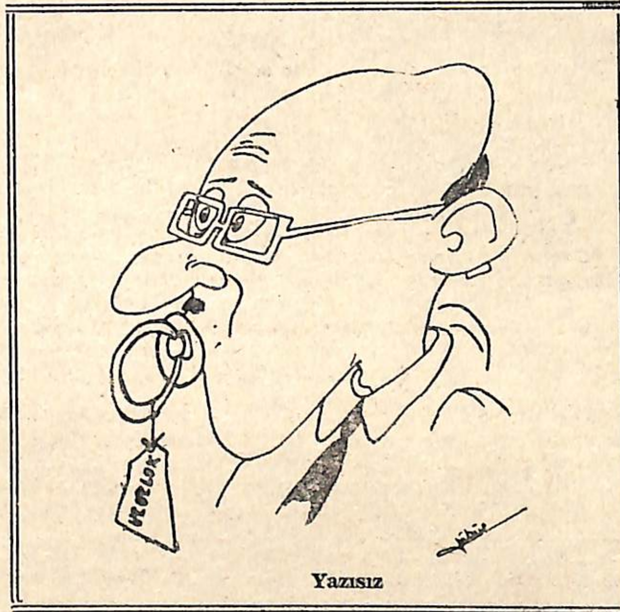
Yeni evli bir bayan, her gün çok nefis yemekler yapmasına rağmen kocasına, «nasıl yemeği beğendin mi?» diye sorduğunda, her zaman aynı cevabı alırmış;

«Karıcığım, yemeklerin fena değil, ama yine de annemin yemeklerine benzetemiyorsun» dermiş,

Kadıncağız da bu cvabı aldıkça üzülür, daha çok uğraşırmış, yemeklerinin daha lezzetli olması için.

Bir gün kazara yemeği yakmış ve büyük bir üzüntüyle getirmiş sofraya Ama kocası yemeğin tadına bakar bakmaz zevkle bağırmış: «Karıcığım, işte şimdi annemin yemekleri gibi olmuş» demiş ve büyük bir iştahla yemeye başlamış.

Şükran ERTEN
Hacettepe Üniversitesi Öğrenci Yurdu P.K. 1153
Hamamönü — ANKARA

Yazısız

YALIN ŞAİR

Süslü püslü şiirler yazamıyorum,
Yalın sözlü bir şairim ben.
Ayağım yalın,
Kısacası herşeyim yalın!..
İsterseniz alın aranıza,
İstemiyorsanız,
Hadi hoşça kalın...

Veysel KARASOY
PTT Memuru — Bostanlı / İZMİR

ÜSTÜME VARMA !

Bir şairimiz bir dizesinde: «Üstüme varma İstanbul!» diyor. Aynı dize başka kent ve ilçeler için söylenseydi kimler söylerdi...

Üstüme varma Atina!	ANKARA
Üstüme varma Tokat!	ÇOCUK
Üstüme varma Karacabey!	KARACAOĞLAN
Üstüme varma Başkale!	DON KİŞOT
Üstüme varma Selçuk!	AYŞE KIZ
Üstüme varma Vize!	TURİST
Üstüme varma Viranşehir!	DEPREM GEÇİRMİŞ VATANDAŞ
Üstüme varma Çubuk!	TİRYAKİ
Üstüme varma Araç:	YAYA
Üstüme varma Balya!	HAMAL
Üstüme varma Karayazı!	İNSANOĞLU
Üstüme varma Ayrancı!	ŞERBETÇİ
Üstüme varma Yatağan!	TUTSAK
Üstüme varma Olur!	DAİRE ÂMİRİ

Nail Tekin ÖNDER
Alsancak Ortaokulu Öğretmeni / İZMİR

SON UMUT

Adam kaynanasıyla birlikte olimpiyatlara gidecekti. Arkadaşı pek şaşarak sordu:

— Yahu sen kaynanandan hep yakınıp durmazmısın? Şimdi de olimpiyatlara götürüyormuşsun.

— Ne yapayım kardeşim sık sık «Olimpiyatları görmeden Allah canımı almasın!» der durur. Benimki de bir umut işte.

BİR TEK ÇÖZÜM YOLU VAR

100 metre koşucularından genç kız, rakiplerinden birinin onu daima yendiğinden yakınıyordu. «Beni daima bir göğüs boyu geçiyor. Ne yapsın acaba?» dedi.

Antrenör yanıtladı:

«Bir tek çözüm yolu görüyorum» Kauçuktan suni göğüsler takın...

Mehmet KARA/ANKARA

GÖRMEDEN OLMAZ

Delikanlı yolunun üstündeki bir çiftliğe uğrayıp iş istemişti. Çiftçi:

— «Size devamlı iş veremem» dedi. «Ama odunları kırması işinde bizim hizmetçiye yardım edersen günde 30 lira veririm. Tamam mı?.

— Tamam fakat önce bir şeyi görmem gerekiyor.

— Odun yığınını mı?.

— «Yoo... Hizmetçiyi»...

Kadir TAVŞAN/ESKİŞEHİR

BABALAR

Yumurcağın birisi annesine sorar:

— Anne beni leylekler mi getirdi?

— Evet yavrum.

— Oyuncaklarımı getiren de No el baba değil mi?

— Gayet tabii, canım.

— Günlük yemeklerimizi verende Allah baba öyle mi?

— Evet biricik oğlum.

Yumurcak biraz düşündükten sonra:

— Peki anneciğim der O halde babam evde ne iş yapar?.

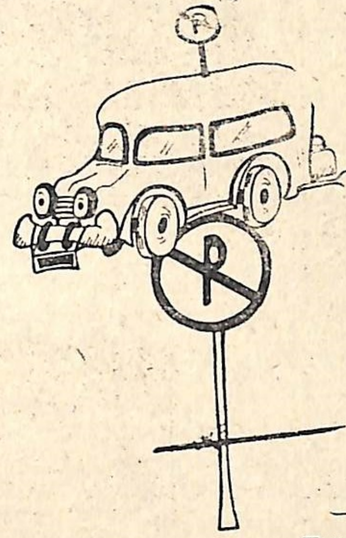
Aydın KÜÇÜKOĞLU
Hisar Mah. Lâle Sok. 10
Manavgat — ANTALYA

Yazısız
(Refik TİNİŞ — ANKARA)

(Haşmet CİHAN — KIRKLARELİ)

Yazısız (Halil ÇİÇEK — ANKARA)

İNSANLARDAN VE HAYVANLARDAN GÜLDÜRÜCÜ GÖRÜNTÜLER

BEN Avrupa'da... Özür dilerim, ben Doğu Anado'day-ken...

Bir gün, iş yerimden çıkmış evime gidiyordum. Baktım, bir kadın hayvan pisliğinden tezekler yapıyordu.

Bir başka gün, aynı kadını kuruyan tezekleri öbek öbek yığarken gördüm.

Güneşli bir gündü. O yoldan bir kez daha geçiyordum. Kadın, yıkadığı çamaşırları kurutmak için tezek öbeklerinin üzerine seriyordu.

YASAK BÖLGE

İnsanların yasak olunana karşı, onu görmek, elde etmek tutkuları olduğunu biliriz.

Aynı tutku hayvanlarda da var mıdır nedir?

Otobüsle İzmir'den Çeşme'ye gidiyordum. Bir askeri birlik, deniz kıyısında çok küçük sayılabilecek bir alanı telle çevirmiş. Ve bir levha:

«Yasak Bölge»

Ben diyeyim yüz, siz deyin ikiyüz martı telle çevrili bu alanda toplanmıştı.

Ve ister inanın ister inanmayın, yasak bölge dışında tek bir martı yoktu.

RESSAM KÖPEK

Geceleyin balkonda oturuyordum. Henüz yavru olan köpeğin yola çıkmış, orada hoplayıp zıplıyordu. Bir ara bahçeye döndüğünü gördüm.

Havlamağa başladı. Havlama uzun sürünce merak ettim, yukarıdan baktım.

O da ne! Korkunç bir yaratık köpeğin önünde hareketsiz duruyor. Ampulün bahçeye sızan solgun ışığında ne olduğu seçilemiyor. Dev bir örümcek mi desem, yoksa koskocaman bir kırkayak mı? Böyle bir yaratığı ne gördüm, ne duydum.

Köpeğime yardım etmeliydim. Bir elimde kalın bir sopa, bir elimde taş koştum...

Aşağıya inince anladım gerçeği. Meğer yola inerken oraya işemiş; sidik yabansı bir yaratık resmi çizmiş yere. Yavrucuk o gördüğünden korkup havlıyormuş!

Nail Tekin ÖNDER
Alsancak Ortaokulu Matematik Öğretmeni İZMİR

TAKSİM

Bir kokteylde tanınmış bir spikerimiz bir İspanyol asilzadesi karşılaşmışlar. Asilzade kendini şöyle tanıtmış:

«Bendeniz Baron de ... os, ... os... os, ... os, ... os, ... os, ... de Salvatore.

Halit Kıvanç bakmış bakmış adamın ünvanları oldukça uzun, «bendeniz de Halit Kıvanç» dese olmıyacak, o da başlamış kendini takdime:

«Bendeniz de Türkos, radyos, sportotos, evde olmaz terkos, sabah erken işbaşı, gece yarısı paydos, vergi, bono, taksit elde bırakmaz kazanços, spiyoros» Falan Falancos» demiş.

Şükran ERTEN
Hacettepe Üniversitesi Öğrenci Yurdu P.K. 1153
Hamamönü — ANKARA

CENNETTE NE VAR?

Louisiana'nın küçük bir kasabasında, kilisede bir papaz vaaz veriyordu.

Aziz kardeşlerim! Cennette hepimiz eşit olacağız orda zengin, fakir, imtiyazlı, düşkün yok. Orda herşey ziyafet, eğlence, dans ve müzikten ibaret olacaktır.

Arka sıralardan ihtiyar bir zenci kadın ayağa kalkmış soruyordu.

— Ooh! Peki o halde bılaşıkları ve çamaşırları kim yıkayacak aziz peder?...

Mehmet KARA/ANKARA

Yazısız (Mehmet ALTUĞ — SAMSUN)

OTOBÜS

Önde oturuyorum yalnız,
Arkamda iki kız
Dönmezsem diyecekler
Aptal, kalpsiz, hissiz,
Dönersem, diyecekler
Terbiyesiz;
En iyisi etmeli
Dikiz.

Şükran ERTEN
Hacettepe Üniversitesi
Öğrenci Yurdu P.K. 1153
Hamamönü — ANKARA

SPİKER

Bir tren yolculuğunda yanındaki adamın hiç durmadan konuşarak kafa şişirdiğini gören adam.

— Kardeşim siz sipiker misiniz? diye sorar.

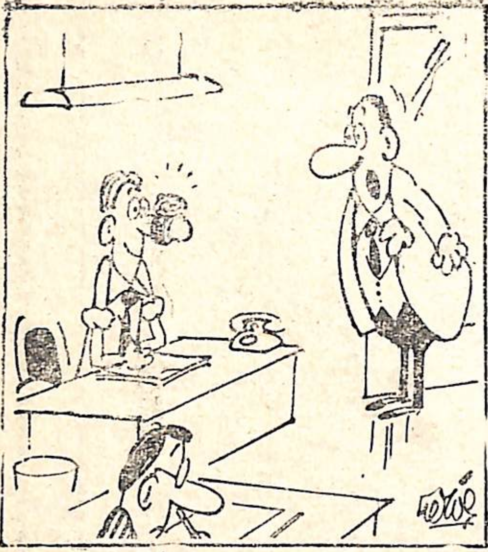
— Evet kardeşim, radyolarda maç anlatırım, bunu nereden bildiniz? Diye sorar.

— Nereden olacak, deminden beri sarfettiğiniz kelimeleri bir tarafa yazsaydım, duyulmamış acayıp laflarla dolu bir sözlük olurdu. Diye cevap verir...

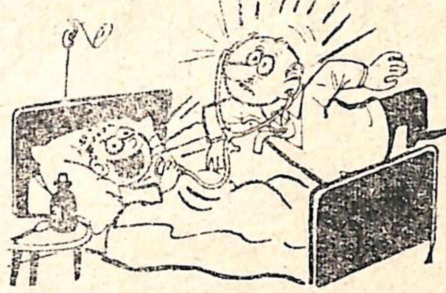
Erdal GÖNÜL
Feyzullah Cad. Arzum Apt. 48/14
K. Maltepe / İSTANBUL

Akbaba
Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap
Sekreter : Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3, İstanbul
Telefon : 22 18 11
İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş,

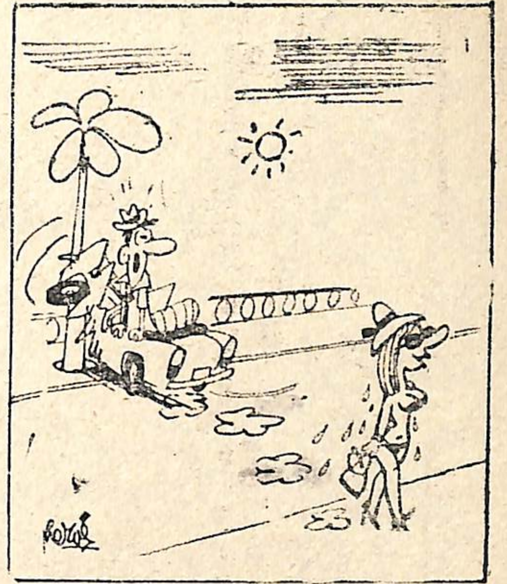
dünya karikatürleri

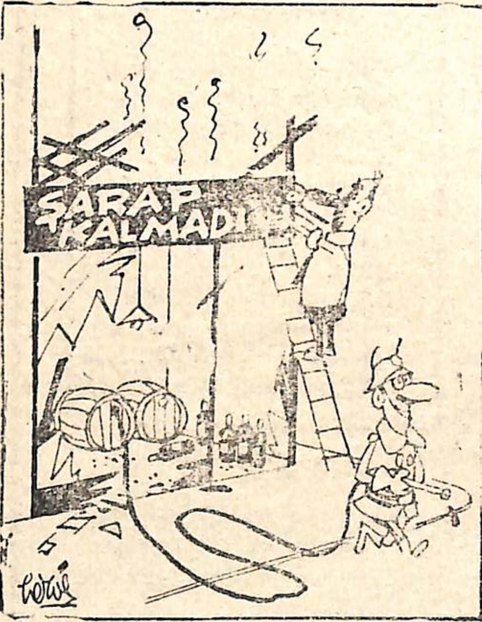
—HANİ BURNUMUN UCUNU GÖREMEZDİM MÜDÜR BEY?

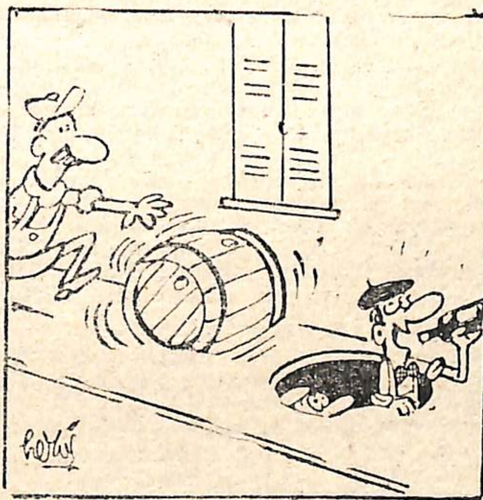
—VERDİĞİN İLAÇ SES KISIKLIĞIMA ÇOK İYİ GELDİ, DOKTOR AMCA!

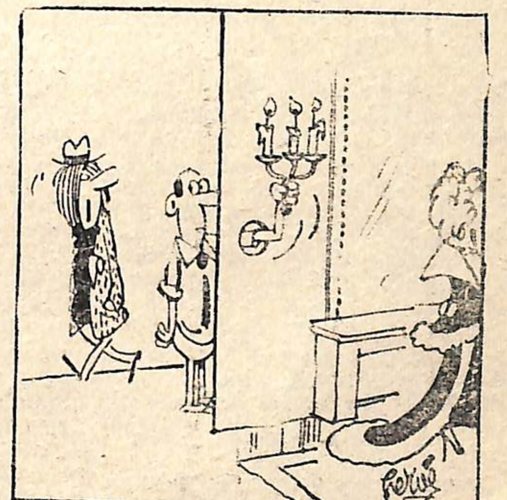
—GÜNEŞ YAĞINI BİRAZ AZ SÜRSENİZ NE OLURDU YANİ?..

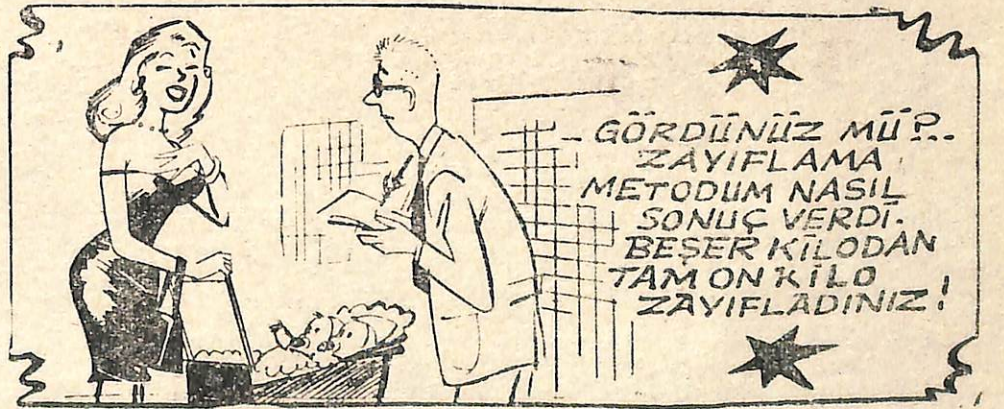
— ŞARAP BİTTİ AMA, YANGIN DA SÖNDÜ.

— OH BE! DÜNYA VARMIŞ.. BİRAZ HAVA ALALIM!

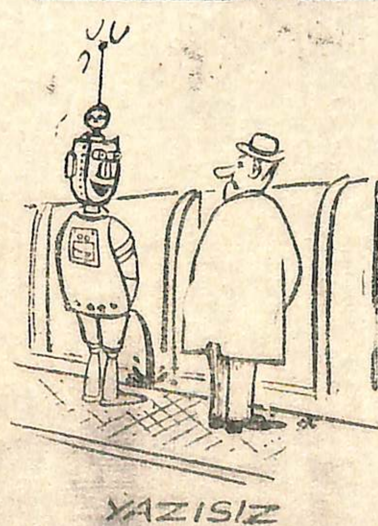

— NASILSIN ŞAMDANCIBAŞI?

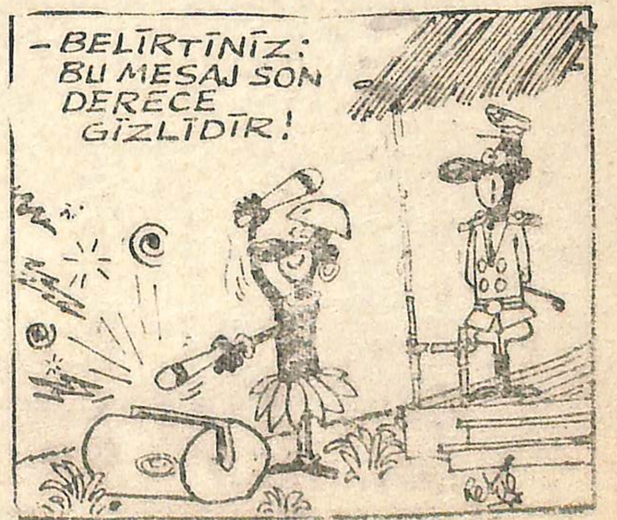

YAZISIZ

YAZISIZ

Sizin için de bir Beymen var.

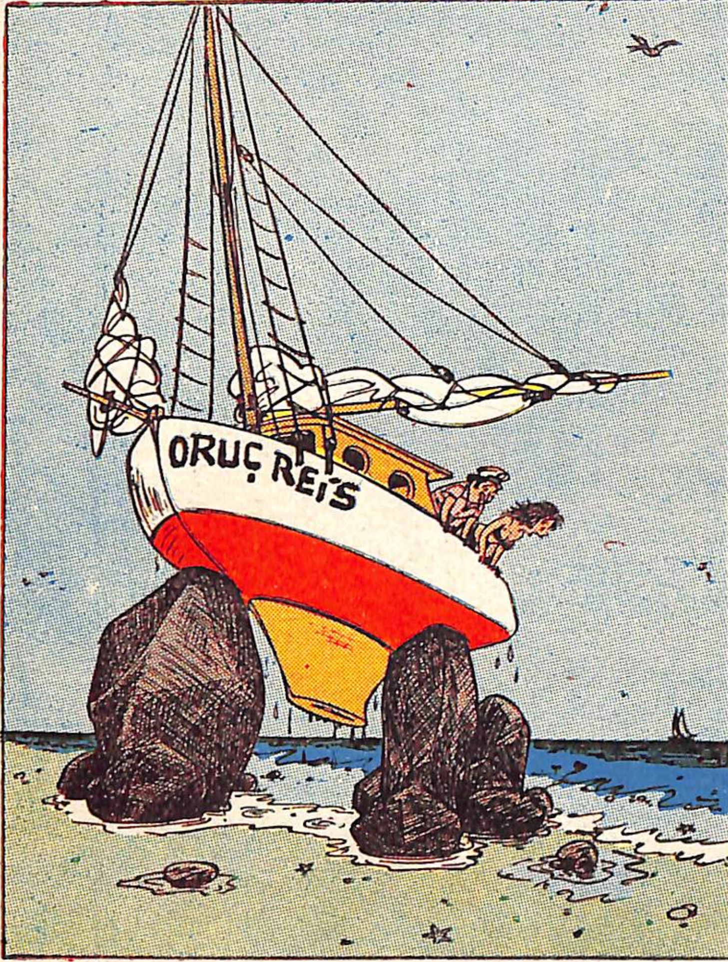
Her zevke, her ölçüye göre
bir Beymen vardır.
Beymen'de renkler ve çeşitler
saymakla bitmez.
Beymen'leri bir görün.
Dilediğinizi seçin.
Üstünüzde deneyin.
Ve gardrobunuzu
Beymen'le yenileyin.

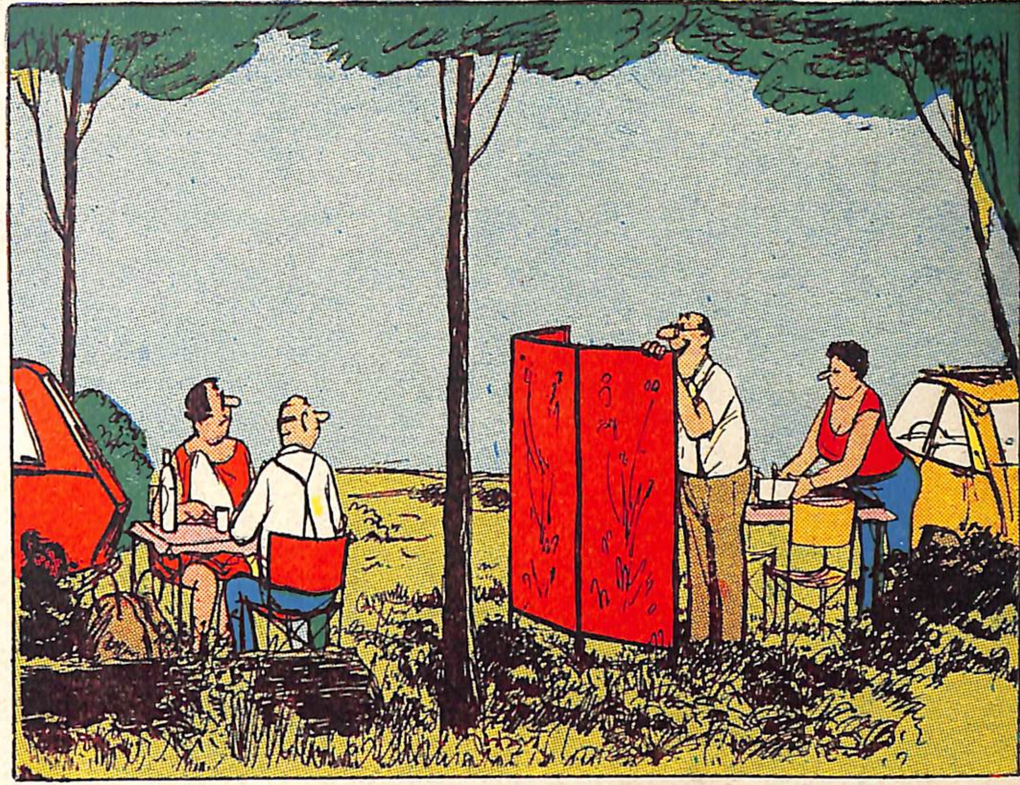
".Seçkinlerin giyimi"

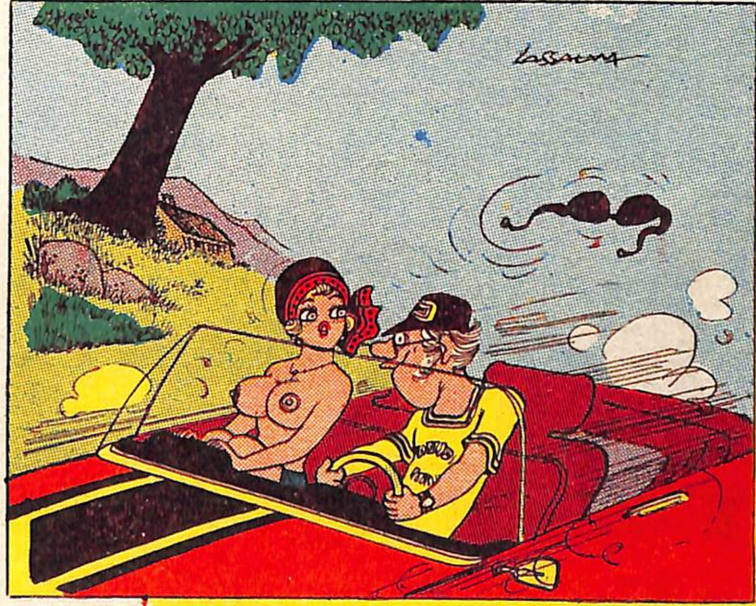
Akbaba

– GEMİ ORUÇ, KAPTAN ORUÇ..
BUDUR İŞTE SONUÇ!

– BİLİYORUM... ORUÇ TUTUP TUTMADIĞIMIZI
MERAK EDİYORSUNUZ AMA, İBÂDET DE
GİZLİ, KABAHAT DE...

– BEN ORUCUM..
HIZLI GİTMEK
ZORUNDAYIM! TOPA
YETİŞMEM GEREK!

– DİNDAR KUŞMUŞ.. ORUCUNU
BOZMANA FENA KIZDI!

